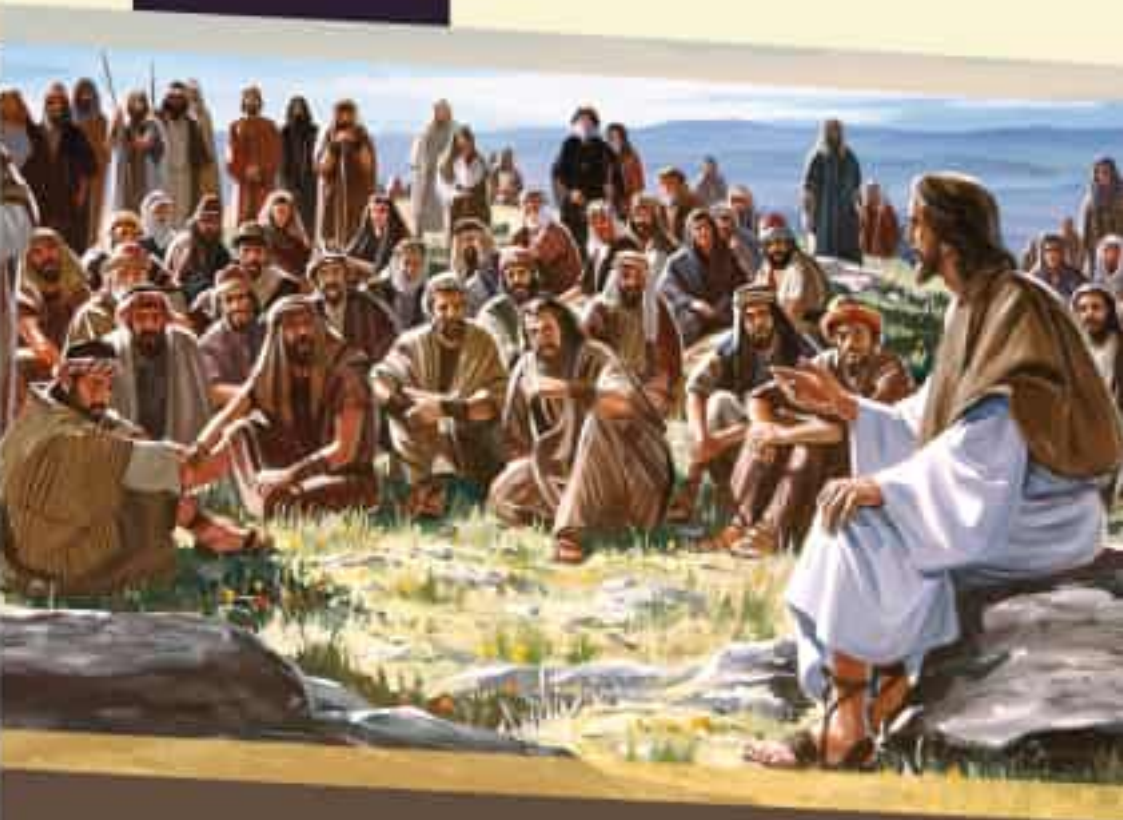

2025

ЯНУАРИ - МАРТ

Библейски уроци

Год. 102 Бр.1

ЧАСТ ПЪРВА

Евангелието по Йоан

Съботни библейски уроци

ЯНУАРИ - МАРТ 2025 г.

Евангелието по Йоан

Съдържание

Евангелието по Йоан	5
Божият Агнец.....	12
Сватбата в Кана Галилейска.....	19
Исус в храма.....	25
Исус и Никодим.....	33
Действието на Светия Дух.....	39
Исус и Йоан Кръстител.....	45
Исус и самарянката	51
Раждането на един мисионер.....	58
Исус и синът на благодородника	64
Исус и паралистикът от Витезда	71
Властта на Сина.....	78
Исус нахранва множеството.....	85
ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО	92
ПРОГРАМА за общообразователния час	
в събота след обед	93
Програма за сутрешно и вечерно богослужение	94-96

Съботни библейски уроци, една ежедневна учебна програма, която се основава единствено на Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Цитатите са възможно най-кратки, за да предоставят кратки, директни мисли. Скоби [] се поставят в някои случаи, за да се осигури яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Силно се препоръчва по-нататъшно изследване на изходните материали.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 74 1202 гр. София

Телефони за връзка:

0878 112 694 - Председател

0888 983 942 - Секретар

За кореспонденция: 1000 гр. София, пощ. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

През четирите тримесечия на тази година ще изучаваме Евангелието от Йоан. От скромност авторът на четвъртото евангелие не се идентифицира, нито споменава себе си като един от двамата ученици, които първи приемат Исус (Йоан 1:37). Той по-скоро използва изрази като „един друг ученик“, „този ученик“, „ученика, когото обичаше“, „ученикът, когото Исус обичаше“ и „този е ученикът, който свидетелства за тия неща“ (Йоан 18:15; 19:26; 21:20, 23, 24). Фактът, че други видни ученици се споменават по име, докато името на Йоан е пропуснато, насочва на мисълта, че той трябва да е авторът на това евангелие.

Според Духа на пророчеството авторът на четвъртото евангелие е Йоан, „ученикът, когото Исус обичаше“. Той е един от тримата ученици, които станаха свидетели на Христовата слава на планината на преображението и на Неговата агония в градината непосредствено преди арестуването Му. Неговият живот е изключителен пример, показващ как Божията сила може напълно да превърне „сина на гръмотевицата“ в човек с любящ характер и дълбока духовна проницаелност.

„Йоан се държеше за Христос, както лоза се държи за величествен стълб. Заради Учителя си той пренебрегна опасностите на съдебната зала, стоя близо до кръста и при вестите, че Христос е възкръснал, забърза към гроба Му, изпреварвайки в радостта си дори стремителния Петър.

Доверчивата любов и несебелюбивата преданост в живота и в характера на Йоан представляват уроци с неизказана ценност за християнската църква. По естество той не притежаваше благ характер, какъвто разкрива неговият живот в по-късните години. Имаше своите сериозни недостатъци. Бе не само горд, самоуверен и амбициозен за почести, но невъздържан и негодуващ при оскърбление. Той и брат му бяха наречени „синове на гърма“. Зъл нрав и желание за отмъщение, дух на критикарство — всичко това притежаваше любимият ученик, но зад всичко това Божественият Учител различи пламенно, искрено, обичащо сърце. Исус изобличи неговото самолюбие, разколеба амбициите му, изпита вярата му. Но и разкри на ученика Си онова, за което копнееше душата му — красотата на светостта, преобразяващата сила на любовта.“ *Деяния на апостолите, с. 539, 540.*

Всички авторитети от древността твърдят, че Евангелието на Йоан е написано в Ефес около 90 г. сл. Хр. или по-рано. Йоан е бил потопен в котел с врящо масло и е избегнал смъртта по чудотворен начин, а след това е бил заточен на остров Патмос (Откровение 1:9). Там той пише Откровението. Възкачването на Нерва на трона на Римската империя (96 г. сл. Хр.) му дава възможност да се завърне в Ефес, където се смята, че е продължил да живее до смъртта си по време на царуването на император Траян (98 -117г. сл. Хр.).

Нека Христовият Дух ръководи нашите уроци през това тримесечие и да докосне сърцата ни в отговор на Неговата любов!

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

Събота, 4 януари 2025 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

Дарения от първата събота

Събота, 4 януари 2025 г.

Многофункционален център по здравеопазване и образование в Парагвай

Република Парагвай е държава в Южна Америка без излаз на море, където граничи с Аржентина, Боливия и Бразилия. Населението ѝ е около 6,1 млн. жители, 96,1% от които изповядват християнство (88,3% католицизъм и 7,8% други християнски вероизповедания); 2,6% не изповядват никаква религия, а останалите са от други религии или не са уточнени. Националната икономика се основава предимно на селското стопанство - особено на соята, а през последните 50 години Парагвай е развил също и мащабна водноелектрическа индустрия.

Първите членове на Адвентистите от седмия ден реформаторско движение пристигнаха тук от Унгария през 40-те години на миналия век и през 50-те години работата се разшири още повече чрез колпортьорското служение, а по-късно - през 70-те години и чрез медицинското мисионерско дело. В момента имаме чудесни групи от верни членове в главните градове на страната.

В продължение на много години разполагахме с лечителски център, работещ в столицата Асунсион, който ни даваше възможност да споделяме Евангелието с много души и да обучаваме населението на начина на живот на Божия остатък. С Божията помощ и с нашия междудисциплинарен екип от професионалисти се надяваме да съживим клиниката, но този път да бъде насочена към населението в града, с разширение към провинцията, за да изпълним Божественото нареждане: „Излезте от градовете. Установете санаториумите, училищата и офисите си далеч от пренаселените центрове.“ *Избрани вестни, кн. 2, с. 357.*

Имайки предвид тази визия, се сдобихме с парцел земя във впечатляваща селска зона в департамента Парагвай, на около 66 км (41 мили) от столицата. Вече имаме молитвен дом и помещение за настаняване на пасторите там, но това е само началото. Целта е да се създаде многофункционален център със семпъл здравен център, църковно училище, църква и помещения за развитие на самоиздържащи се предприятия за здравословни храни.

Призоваваме нашите братя по света щедро да ни помогнат да осъществим тази цел. Вашето сътрудничество ще даде нов тласък на последната фаза, необходима за завършване на проекта. Ние се надяваме на Божията сила и чудната Божия благодат и сме сигурни, че Господ ще благослови усилията на нашата общност по света да даде възможност и да разшири евангелизирането в тази част на Божието лозе.

Вашите братя и сестри от Парагвайското поле

Евангелието по Йоан

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.“ (Йоан 1:14).

Препоръчително четиво: *Патриарси и пророци:*

- 1) гл. 2 „Сътворението“ (стр. 44 -51 англ. изд.),
- 2) гл. 9 „Буквалната седмица“ (стр. 111-116 англ. изд.)

„Още от вечността Христос бе съединен с Отца и когато прие на Себе Си човешкото естество, Той продължаваше да бъде едно с Бога.“ *Избрани вестии, кн. 1, с. 228.*

1. ИСУС - ЕДНО С ОТЕЦ

нед., 29 дек.

а. Какво казва Божието Слово за Исус преди Неговото въплъщение? Йоан 1:1, 2.

Йоан 1:1, 2: В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. 2 То в начало беше у Бога.

„От вечността Господ Исус Христос беше едно с Отца; Той бе „образ на Бога“, образ на Неговото величие и могъщество, „сияние на Неговата слава“. Той дойде в нашия свят, за да изяви тази слава. Той дойде да разкрие на помрачената от грях земя светлината на Божията любов - да бъде „Бог с нас.“ *Копнежът на вековете, с. 19.*

„Христос — Словото, единородният на Бога, беше едно с вечния Отец, едно по естество, по характер, по намерение - единственото Същество, което можеше да участва във всичките съвети и намерения на Бога.“ *Патриарси и пророци, с. 34.*

б. Как Отец и ангелите гледаха на Исус (преди въплъщението Му на Земята)? Псалм 45:6; Исая 9:6; Евреи 1:3, 6-8.

Пс. 45:6: Твоят престол, Боже, е до вечни векове; скиптърът на Твое то царство е скиптър на правота.

Исая 9:6: Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира.

Евреи 1:3, 6-8: Който, бидейки сияние на Неговата слава, и отпечатък на Неговото същество, и държейки всичко чрез Своето могъщо слово, след като извърши [чрез Себе Си] очищение на греховете, седна отдясно на Величието на високо. 6 А когато пък възвежда Първородния във вселената, казва: - „И поклонете се Нему, всички Божии ангели“. 7 И за ангелите казва: - „Който прави ангелите Си силни като ветрове, и служителите Си като огнен пламък“; 8 а за Сина казва: - „Твоят престол, о Боже, е до вечни векове; и скиптърът на Твоето царство е скиптър на правота.

„Ангелите са Божии служители, излъчващи светлината, която всякога произлиза от Божието присъствие. Те летят с бързи крила да изпълняват Неговата воля. Но Синът, помазаният на Бога, „отпечатък на Неговото същество“, „сияние на Неговата слава“, „държейки всичко чрез Своето могъщо Слово“, има върховна власт над всички тях.“ *Пак там.*

2. ПРОЦЕСЪТ НА СЪТВОРЕНИЕТО

пон., 30 дек.

а. Кой е създал всички неща? Йоан 1:3, 10; Колосяни 1:15–17; Евреи 1:2.

Йоан 1:3, 10: *Всичко това чрез Него стана; и без Него не е ставало нищо от това, което е станало. 10 Той бе в света; и светът чрез Него стана; но светът Го не позна.*

Колосяни 1:15-17: *В Него, Който е образ на невидимия Бог, първороден преди всяко създание; 16 понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено.*

Евреи 1:2: *В края на тия дни говори нам чрез Сина, Когото постави наследник на всичко, чрез Когото и направи световите.*

„Христос бе Този, Който разпростря небесата и положи основите на земята. Неговата ръка окачи световите в космоса и извая полските цветя. „Ти, Който със силата Си утвърждаваш планините.“ „Негово е морето, дори Той го е направил“ (Пс. 65:6, Пс. 95:5). Бог изпълни земята с красота и въздуха с песни. И върху всичко по земята, във въздуха и в небесата Той написа вестта за любовта на Отец.“ *Копнежът на вековете, стр. 20.*

б. Опишете начина, по който са били създадени световите и вселената. Псалми 33:6, 9; 104:1-6.

Пс. 33:6, 9: *Чрез словото на Господа станаха небесата, и чрез дишането на устата Му цялото им множество. 9 Защото Той каза, и стана;*

Той заповяда, и затвърди се.

Пс. 104:1-6: *Благославяй, душе моя, Господа. Господи Боже мой, Ти си твърде велик с блясък и величие си облечен, - 2 Ти, Който се обличаш със светлина като с дреха, и простираш небето като завеса; 3 Който устрояваш високите Си обиталища над водите, правиш облаците Своя колесница и вървиш с крилата на вятъра; 4 Който правиш ангелите Си силни като ветровете. И слугите Си като огнения пламък; 5 Който си положил земята на основата ѝ, за да се не поклати за вечни времена. 6 Покрил си я с морето {Еврейски: Бездната.} като с дреха; водите заста-наха над планините.*

„Бог каза и думите Му създадоха всичко в природата. Божието творение е един резервоар от средства, приготвени за незабавна употреба от Бог, та да върши, каквото Му е угодно.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 1, с. 1081.*

„Когато Земята излезе от ръцете на своя Създател, тя беше извънредно красива. Повърхността ѝ бе изпъстрена с планини, хълмове, равнини, прекосявана от благородни реки и прекрасни езера. Но хълмовете и планините не бяха остри и груби, изпълнени с ужасни стръмнини и страшни бездни, както днес; острите, назъбени краища на пластовете от скали бяха покрити с плодородна почва, която навсякъде даваше изобилна зеленина. Нямахше нито отвратителни блата, нито голи пустини. Грациозни храсти и нежни цветя радваха окото отвсякъде. Височините бяха увенчани с дървета, по-величествени от всички съществуващи днес. Въздухът, незасегнат от вредни изпарения, бе чист и здравословен. Целият пейзаж надминаваше по красота и най-гордия палат. Ангелските множества наблюдаваха гледката с наслада и се радваха на чудните Божии дела.“ *Патриарси и пророци, с. 44.*

„Библията не признава дълги векове, през които Земята бавно е еволюирала от хаоса. Свещеният библейски доклад заявява, че всеки последователен ден от сътворението се е състоял от вечер и сутрин, както всички следващи дни. В края на всеки ден е даден резултатът от работата на Създателя.“ *Пак там, с. 112.*

3. СВЕТЛИНАТА НА ВСЕЛЕНАТА

вт., 31 дек.

а. Кой е Авторът на целия живот и светлина и как това се явява за наша полза? Йоан 1:4-9; Деяния 17:28.

Йоан 1:4-9: *В Него бе животът и животът бе светлина на човеците. 5 И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана. 6 Яви*

се човек изпратен от Бога, на име Йоан. 7 Той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, за да повярват всички чрез него. 8 Не беше той светлината, но дойде да свидетелствува за светлината. 9 Истинската светлина, която осветява всеки човек, идеше на света.

Деян. 17:28: *Защото в Него живеем, движим се и съществуваме; както и някои от вашите поети са рекли: „Защото дори Негов род сме“.*

„Той [Христос] беше, Който бе говорил чрез всеки човек, който през вековете е изявявал Божието слово на хората. От Него са всички превъзходства, разкрити чрез най-великите и най-благородните души на света.“
Възпитание, с. 73.

„Христос е „светлината, която осветява всеки човек, идещ на света“ (по Йоан 1:9). Както чрез Христос всяко човешко същество има живот, така също чрез Него всяка душа получава лъчи от Божествена светлина.“
Пак там, с. 29.

„Но Божията сила продължава да поддържа обектите на Неговото творение. Пулсът не бие и дишането не се поддържа поради това, че веднъж пуснатият в действие механизъм продължава да работи чрез собствена енергия. Всяко поемане на дъх, всеки удар на сърцето е доказателство за грижата на Онзи, в Когото живеем, движим се и съществуваме. Всяко живо създание, от най-малкото насекомо до човека, ежедневно е зависимо от Божието провидение...“

Могъщата сила, която действа в цялата природа и поддържа всички неща, не е просто един всепроникващ принцип, една действаща енергия, както твърдят някои мъже на науката. Бог е дух, но е и лично същество, защото човекът бе направен по Негов образ. Като лично същество, Бог е открил Себе Си в Своя Син.“
Пак там, с. 131.

б. Какво казва Исус за Себе Си? Йоан 9:5; 8:12; 3:19; 12:46.

Йоан 9:5: *Когато съм в света, светлина съм на света.*

Йоан 8:12: *Тогава Исус пак им говори, казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.*

Йоан 3:19: *И ето що е осъждението: светлината дойде на света, и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли.*

Йоан 12:46: *Аз дойдох като светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мене.*

„С думите „Аз съм светлината на света“ Исус обяви Себе Си за Месия. Възрастният Симеон... Го бе нарекъл „светлина да просвещава народите и слава на Твоите люде Израил“ (Лука 2:32). С тези думи той прилагаше

за Него пророчество, познато на целия Израил. Чрез пророк Исаия Светият Дух бе заявил: „Малко е, че Ти ще Ми бъдеш раб, за да се възстановят колената Иаковови и да се възвърнат остатъците Израилеви, но Аз ще Те направя светлина за народите, за да се простре Моето спасение до земните краища“ (Исаия 49:6 - Синод. прев.). По принцип се приемаше, че това пророчество говори за Месия. И когато Исус каза: „Аз съм светлината на света“, в тези думи хората не можеха да не разпознаят, че Той се обявяваше за Обещания.“ *Копнежът на вековете*, с. 465.

4. БОГ С НАС

ср., 1 ян.

а. Какво пророкува Исаия за името на Христос? Исаия 7:14. Кога се изпълни това пророчество? Матей 1:22, 23.

Исаия 7:14: Затова сам Господ ще ви даде знамение: Ето, девица ще зачне и ще роди син, и ще го нарече Емануил {Т.е., Бог с нас.}

Матей 1:22, 23: А всичко това стана за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка който казва: 23 „Ето девицата ще зачне и ще роди син; и ще го нарекат Емануил“ (което значи, Бог с нас).

„Понеже Исус дойде да обитава сред нас, знаем, че Бог познава нашите изпитания и съчувства на скърбите ни. Всеки син и дъщеря на Адам могат да разберат, че нашият Създател е приятел на грешниците. Защото във всяко учение за благодат, във всяко обещание за радост, във всяко дело на любов и божествено привличане, изявено в земния живот на Спасителя, ние виждаме „Бог с нас.“ *Копнежът на вековете*, с.24

б. Какво направи Исус, за да ни достигне в нашето паднало състояние? Йоан 1:14; Филипяни 2:5-8; Евреи 2:14–18.

Йоан 1:14: И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.

Филип. 2:5-8: Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса; 6 Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, 7 но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; 8 и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.

Евреи 2:14-18: И тъй, понеже децата са същества от общата плът и кръв то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, сиреч, дявола, 15 и да избави всички ония, които, поради страха от смъртта, през целия си живот

са били подчинени на робство. 16 (Защото, наистина, Той не помогна на ангелите, но помогна на Авраамовото потомство). 17 Затова трябваше да се оприличи във всичко на братята Си, за да бъде милостив и верен първосвещеник в отношение към Бога, за да извърши умилюване за греховете на хората. 18 Понеже в това дете и сам Той пострада като изкушен, може и на изкушаваните да помага.

„За да можем да се запознаем с Неговия божествен характер и живот, Христос прие човешкото естество и обитава между нас. Божествеността бе разкрита в човешкото; невидимата слава — във видимо човешко тяло. Хората можеха да научат за непознатото чрез познатото. Небесните реалности бяха разкрити чрез земните. Бог изяви Себе Си, като стана подобен на човек.“ *Притчи Христови, с. 17.*

„Божият Син бе нападан от силите на тъмнината на всяка крачка. След кръщението Си Той бе отведен от Духа в пустинята и търпя там изкушение в продължение на четиридесет дни... Ако Той не беше участник в нашата природа, Той не би могъл да бъде изкушаван, както човек бива изкушаван. Ако не беше възможно Той да се поддаде на изкушението, то Той не би могъл да бъде наш помощник. Това беше една сериозна реалност, че Христос дойде да води битките като човек, в името на човека. Неговото изкушение и победа ни подсказват, че човечеството трябва да следва Образеца; човекът трябва да стане участник в божествената природа.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1082.*

„Да прикрие славата Си зад формата на дете на падналата раса - това беше най-тежката дисциплина, на която Князът на живота можеше да се подложи. Така Той премери силата Си със Сатана. Този, който е бил изгонен от небето, се бори отчаяно за победа над Онзи, Когото бе ревнувал в небесните дворове. Каква битка беше това! Няма адекватен език, който да може да я опише. Но в близко бъдеще тя ще бъде разбрана от онези, които са победили чрез кръвта на Агнето и словото на тяхното свидетелстване.“ *Пак там, с. 1081, 1082.*

5. ЦЕЛТА НА ВЪПЛЪЩЕНИЕТО

чет., 2 ян.

а. Какво дойде Исус да стори за човечеството? Йоан 3:16, 17; 1:12; Лука 19:10.

Йоан 3:16, 17: *Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот: 17 Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.*

Йоан 1:12: *А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име.*

Лука 19:10: Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото.

„Христос понесе това, което ние заслужаваме, за да може с нас да се постъпи така, както Той заслужава. Той бе осъден за нашите грехове, в които нямаше никакъв дял, за да може ние да бъдем оправдани чрез Неговата правда, в която ние нямаме никакъв дял. Той понесе смъртта, която принадлежеше на нас, за да можем ние да получим живота, който бе Негов. „С Неговите рани ние се изцелихме.“ *Копнежът на вековете, с. 25.*

б. Как биваме възстановени в Божия образ чрез Христовата жертва? Галатяни 4:5-7; Евреи 2:10.

Галатяни 4:5-7: за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението. 6 И понеже сте синове, Бог изпрати в сърцата ни Духа на Сина Си, Който вика: Авва, Отче! 7 Затова не си вече роб, но син; и ако си син, то си Божий наследник чрез Христа.

Евреи 2:10: Защото беше уместно, щото Онзи, заради Когото е всичко, и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенствува чрез страдания начинателя на тяхното спасение.

„Христос извърши пълна и цялостна жертва, жертва, достатъчна да спаси всеки син и дъщеря на Адам, които биха показали пред Бога покаяние за нарушаването на Неговия закон и биха проявили вяра в нашия Господ Исус Христос... Христос е Начинателят на нашето спасение и чрез страданията и жертвата Си Той е дал пример на всички Свои последователи, че от тяхна страна са нужни бдителност, молитва и неотслабващи усилия, ако те искат правилно да представят любовта в сърцето Му към падналата раса.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 664.*

„Бог обича Своите послушни чеда. Той е приготвил едно царство, но не за неверни поданици, а за Неговите чеда, които е изпитал и проверил в този помрачен и покварен от греха свят. Като послушни деца, ние сме привилегировани да имаме връзка с Бога. „И ако сме чада - казва Той, - „то сме и наследници“, на едно безсмъртно наследство... Христос и Неговият народ са едно.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Елън Уайт], т. 6, с. 1077.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 3 ян.

1. Каква природа притежава Исус още от вечността?
2. Кой е разпрострял небесата и е положил основите на земята?
3. От кого се излъчва всичката истинска светлина?
4. Как е назван Исус в Исая 7:14?
5. Какво стана Исус, когато прие нашата човешка природа?

Божият Агнец

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Той беше угнетяван, но смири Себе Си, и не отвори устата Си; както агне водено на клане, и както овца, която пред стригачите си не издава глас, така Той не отвори устата Си“ (Исаия 53:7).

Препоръчително четиво: *Копнежът на вековете*, гл. 14 „Намерихме Месия“ (с. 132 -143 *англ. изд.*)

„Нека каещият се грешник насочи погледа си към Божия Агнец, Който носи греха на света.“ *Вярата, чрез която живеея*, с. 107.

1. СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ЙОАН КРЪСТИТЕЛ

нед., 5 ян.

а. Какво заяви Йоан Кръстител за Исус? Йоан 1:15–18.

Йоан 1:15-18: *Йоан свидетелствува за Него, и викаше казвайки: Ето Онзи за Когото рекох, Който иде подир мене, достигна да бъде пред мене понеже спрямо мене беше пръв. 16 Защото ние всички приехме от Неговата пълнота, и благодат върху благодат; 17 понеже законът бе даден чрез Моисея, а благодатта и истината дойдоха чрез Исуса Христа. 18 Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, който е в лоното на Отца, Той Го изяви.*

б. За кого се представи Йоан пред религиозните водачи? Йоан 1:19–23. Какво пророчество изпълни той и как следва ние да се отнесем към това пророчество, какво общо има това с нас днес? Исаия 40:3-5.

Йоан 1:19-23: *И ето, свидетелството, което Йоан даде, когато юдеите пратиха до него свещеници и левити от Ерусалим да го попитат: Ти кой си? 20 Той изповяда, и не отрече, а изповяда: Не съм аз Христос. 21 И попитаха го: Тогава що? Илия ли си? И каза: Не съм. Пророк ли си? И отговори: Не съм. 22 На това му рекоха: Кой си? За да дадем отговор на ония, които са ни пратили. Що казваш за себе си? 23 Той рече: Аз съм „глас на едного, който вика в пустинята; прав правете пътя за Господа“, както рече пророк Исаия.*

Исаия 40:3-5: *Глас на един който вика: Пригответе в пустинята пътя за Господа, направете в безводното място прав друм за нашия Бог. 4*

Всяка долина ще се издигне, и всяка планина и хълм ще се сниши; кривите места ще станат прави, и неравните места поле; 5 и славата Господна ще се яви, и всяка твар купно ще я види; защото устата Господни изговориха това.

„Във всеки етап от историята на тази земя Бог е имал Своите представители, продължаващи дело Му, което трябва да бъде извършено по определения от Него начин. На Йоан Кръстител бе възложено специална работа, за която той бе роден и за която бе предназначен - да подготви пътя за Господа...“

[Неговото служение в пустинята] беше най-поразителното, буквално изпълнение на пророчеството. *„Южен страж, 21 март 1905 г.*

„Господ даде [на Йоан Кръстител] вестта, която да прогласи. Отиде ли Йоан при свещениците и управниците, за да ги попита дали може да провъзгласява тази вест? - Не, Бог го постави далеч от тях, за да не бъде повлиян от техния дух и учение. Той беше гласът на един, който вика в пустинята... (по Исаия 40:3-5 - цитирано). Същото послание трябва да бъде дадено и на нашия народ; близо сме до края на времето и вестта гласи: Разчистете Царския път; махнете камъните; издигнете знаме пред народа. Хората трябва да се пробудят. Сега не е време да се провъзгласява мир и безопасност.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 410.*

2. МИСИЯ НА САМОЖЕРТВА

пон., 6 ян.

а. Когато Исус дойде при Йоан да се кръсти, как Го разпозна Йоан и по какъв начин свидетелства за Исусовата мисия пред народа? Йоан 1:29, 34. Кое пророчество се изпълни при това свидетелство? Исаия 53:4-7.

Йоан 1:29, 34: На следния ден Йоан вижда Исуса, че иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света! 34 И видях и свидетелствувам, че Тоя е Божият Син.

Исаия 53:4-7: Той наистина понесе печалта ни, и със скърбите ни се натовари; а ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога, и наскърбен. 5 Но Той биде наранен поради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония; на Него дойде наказанието докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме. 6 Всички ние се заблудихме както овце, отбихме се всеки в своя път; и Господ възложи на Него беззаконието на всички ни. 7 Той беше унетяван, но смири Себе Си, и не отвори устата Си; както агне водено на клане, и както овца, която пред стригачите си не издава глас, така Той не отвори устата Си.

„Христос беше също толкова Изкупителят на човека в началото на света, колкото е и днес. Преди Той да облече Своята божественост в човешка плът и да дойде в нашия свят, евангелската вест бе предава-

на от Адам, Сит, Енох, Матусал и Ной. Авраам отнесе вестта в Ханан, а Лот — в Содом. От поколение на поколение верни вестители са свидетелствали за идващия Спасител. Церемониите на еврейския народ бяха постановени от Христос. Той беше основата на тяхната жертвоприносителна система, великият образ на всички техни религиозни служби. Кръвта, проливана при принасянето на жертвите, сочеше към саможертвата на Божия Агнец. Всички жертвоприносителни символи се изпълниха в Него.“ *Притчи Христови*, с. 126.

б. Как Йоан представи Исус на учениците Си? Йоан 1:35, 36. Какъв ефект оказаха думите му върху тях и какво се случи след това в собствения му живот? Йоан 1:37.

Йоан 1:35, 36: На следния ден Йоан пак стоеше с двама от учениците си. 36 И като съгледа Исуса когато минаваше каза: Ето Божият Агнец!

Йоан 1:37: И двамата ученика го чува да говори така, и отидоха подир Исуса.

„На другия ден [след Христовото кръщение], докато двама ученици стояха наблизко, Йоан отново видя Исус сред народа. Отново лицето на пророка се освети със слава от Невидимия и той извика: „Ето Божият Агнец!“ Думите развълнуваха сърцата на учениците. Те не го разбраха напълно. Какво означаваше това име, което Му бе дал Йоан — „Божият Агнец“? Сам Йоан не бе го поясnil. Двамата ученици оставиха Йоан и отидоха да потърсят Исуса.“ *Копнежът на вековете*, с. 138.

„Йоан съобщи на учениците си, че Исус е обещаният Месия, Спасителят на света. Когато неговото дело приключваше, той ги поучаваше да гледат на Исус и да Го следват като Великия Учител. Животът на Йоан бе живот на скръб и себеотрицание. Той извести първото Христово идване, но не му бе позволено да бъде свидетел на Неговите чудеса и да се радва на силата, която се откриваше чрез Него. Йоан знаеше, че когато Исус трябваше да се утвърди като учител, той трябваше да умре. Неговият глас рядко се чуваше освен в пустинята. Живееше в усамотение. Не беше се привързал към семейството на баща си, та да се радва на тяхната близост, но ги напусна, за да изпълни своята мисия.“ *Опитности и видения*, с. 154.

3. ПЪРВИТЕ УЧЕНИЦИ НА ИСУС

вт., 7 ян.

а. Кои бяха измежду първите ученици на Исус? Матей 4:18, 21. Какъв интерес проявиха те към Христос и колко дълго продължи първата им среща с Него? Йоан 1:38, 39.

Матей 4:18, 21: И като ходеше край галилейското езеро, видя двамата братя, Симона, наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха мрежа

в езерото, понеже бяха рибари. 21 И като отмина от там, видя други двама братя, Якова Заведеев и брат му Йоана, че кърпеха мрежите си в ладията с баща си Заведей; и ги повика.

Йоан 1:38, 39: *И като се обърна Исус и видя, че идат подире Му, казва им: Що търсите? А те Му рекоха: Равви, (което значи, Учителю), где живееш? 39 Казва им: Дойдете и ще видите. Дойдоха, прочее, и видяха где живее, и останаха при Него тоя ден. Беше около десетият час.*

„Единият от двамата [които последваха Исус] бе Андрей, брат на Симон. Другият бе евангелист Йоан. Те бяха първите ученици на Христос. Задвижени от непреодолим импулс, те последваха Исус, нетърпеливи да говорят с Него, но в същото време обзети от благоговение и мълчание, грабнати от завладяващата мисъл „Да не би Този да е Месия?“

Исус знаеше, че учениците вървяха след Него. Те бяха първият плод на службата Му. Сърцето на Божествения Учител се изпълни с радост, когато тези души откликнаха на Неговата благодат. Но като се обърна, само ги попита: „Какво търсите?“ Искаше да ги остави свободно да се върнат назад или да говорят за своето желание.

Те виждаха само една цел. Само едно присъствие изпълваше мисълта им. Възкликнаха: „Рави... где живееш?“ В кратък разговор край пътя нямаше да могат да получат онова, за което копнееха. Те желаеха да бъдат сами с Исус, да седят до нозете Му и да чуют думите Му...

Ако Йоан и Андрей притежаваха духа на неверието на свещениците и управниците, те нямаше да бъдат ученици в нозете на Исус. Щяха да дойдат при Него като критици, за да осъдят думите Му. Така, много хора затварят вратата на най-скъпоценните възможности. Но не така постъпиха първите ученици. Те бяха отговорили на призива на Светия Дух при проповядването на Йоан Кръстител. Сега разпознаха гласа на небесния Учител. За тях думите на Исус бяха пълни със свежест, истина и красота. Божествена светлина бе огряла ученията на Старозаветните писания. Многостранните теми на истината изпълнаха пред тях в нова светлина.“ *Копнежът на вековете, с. 138, 139.*

б. Какво направиха първите ученици скоро след срещата си с Исус? Йоан 1:41, 42.

Йоан 1:41, 42: *Той първо намира своя брат Симона и му казва: Намерихме Месия (което значи Христос). 42 Като го заведе при Исуса, Исус се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Ионов; ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър).*

„Андрей потърси да сподели с някого радостта, която изпълваше сърцето му. Като отиде при брат си Симон, той извика: „Намерихме Месия!“

Симон не чака втора покана. Той също бе чул проповядването на Йоан Кръстител и побърза да отиде при Спасителя.” *Пак там*, с. 139.

4. РАЗБИВАНЕ НА ПРЕДРАЗСЪДЪЦИТЕ

ср., 8 ян.

а. Опишете какво се случи, когато Исус покани следващия ученик да Го последва. Йоан 1:43–45.

Йоан 1:43-45: *На другия ден Исус възнамери да отиде в Галилея; и намира Филипа и му казва: Дойди след Мене. 44 А Филип беше от Витсаида, от града на Андрея и Петра. 45 Филип намира Натанаила и му казва: Намерихме Онзи, за Когото писа Моисей в закона, и за Когото писаха пророците, Исуса, Иосифовия син, Който е от Назарет.*

„Филип се покори на заповедта и веднага също стана работник за Христос. Филип повика Натанаил.“ *Копнежът на вековете*, с. 139.

б. Какво можем да научим от начина, по който Христос успя да преодолее колебанието на Натанаил? Йоан 1:46–49.

Йоан 1:46-49: *Натанаил му рече: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му каза: Дойди и виж. 47 Исус видя Натанаила да дохожда към Него, и казва за него: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавщина. 48 Натанаил му каза: Отгде ме познаваш? Исус в отговор му рече: Преди да те повика Филип, видях те като беше под смоковницата. 49 Натанаил му отговори: Учителю, Ти си Божи Син, Ти си Израилев цар.*

„Като погледна на Исус, Натанаил се разочарова. Можеше ли този човек, който носеше следите на изпитания и бедност, да бъде Месия?! Но не можа да се реши да Го отхвърли, защото вестта на Йоан бе убедила сърцето му.

По времето, когато Филип го повика, Натанаил се бе оттегил в една тиха горичка, за да разсъждава върху вестта на Йоан и върху пророчествата за Месия. Той се молеше да разбере дали Този, за Когото Йоан беше съобщил, бе Избавителят. Светият Дух го осени и го увери, че Бог е посетил народа Си и му е издигнал рог на спасение...

„Исус в отговор му рече: Преди да те повика Филип, видях те като беше под смоковницата (Йоан 1:48).“

Това бе достатъчно. Божественият Дух бе свидетелствал на Натанаил в неговата усамотена молитва под смоковницата. Същият Дух сега му говореше чрез думите на Исус. Макар и съмнявайки се и все още с известно предубеждение, Натанаил дойде при Христос с искреното желание да

намери истината и сега на желанието му бе отговорено. Вярата му стигна по-далече от вярата на този, който го доведе при Исус. „Натанаил му отговори: Учителю, Ти Си Божи Син, Ти Си израилев Цар.”

Ако Натанаил се бе доверил на равините за насоки, никога не би намерил Исус. Той стана ученик, понеже виждаше и разсъждаваше самостоятелно. Така е и с мнозина днес, чийто предразсъдък ги задържа от доброто. Колко различен щеше да бъде резултатът, ако бяха „дошли и видели”!

Никой, който се доверява на ръководство от човешки авторитет, не ще дойде до спасително познание на истината. И ние като Натанаил имаме нужда да изследваме Божието слово сами и да се молим за просветление от Светия Дух. Този, Който видя Натанаил под смоковницата, ще види и нас в усамотеното място за молитва. Ангели от света на светлината са близо до онези, които в смирение търсят Божествено ръководство.” *Пак там, с. 139-141.*

5. НЕБЕТО ОТВОРЕНО

чет., 9 ян.

а. Какво обеща Христос на Натанаил и защо? Йоан 1:50, 51.

Йоан 1:50, 51: Исус в отговор му каза: Понеже ти рекох видях те под смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще видиш. 51 И рече му: Истина, истина ви казвам, [отсега] ще видите небето отворено, и Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син.

„[Йоан 1:50, 51 цитирано.] Тук Христос всъщност казва: „На брега на Йордан небето се отвори и Духът застана върху Мене като гълъб. Сцената бе знак, че Аз Съм Божият Син. Ако ти вярваш, че Съм такъв, вярата ти ще бъде съживена и укрепена. Ще видиш, че небесата са отворени и никога няма да бъдат затворени. Аз ги отворих пред тебе! Ангелите Божии се изкачват, занасяйки на небесния Отец молитвите на нуждаещите се и угрижените; и слизат, донасяйки благословение и надежда, кураж, помощ и живот на човешките деца.” *Копнежът на вековете, с. 142, 143.*

б. Какво се случва, когато приемем Христос? Йоан 4:14; Откровение 22:17.

Йоан 4:14: А който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.

Откр. 22:17: И Духът и невестата казват: Дойди. И който чуе, нека рече: Дойди. И който е жаден нека дойде. Който иска, нека вземе даром

водата на живота.

„Когато някой е приел истината от любов към нея, това ще проличи по убедителен начин в неговите маниери и в начина, по който говори. Той изявява това, което сам е чул, видял и пипнал — Словото на живота — за да могат и други да имат общение с него чрез знанието за Христос. Свидетелството от устни, докоснати с живия въглен от олтара, е истина за възприемчивото сърце и осветява характера...

Бог можеше да постигне целта Си за спасението на грешниците и без нашата помощ. Но за да развием характер, подобен на Христовия, ние трябва да участваме в Неговото дело. За да влезем в Неговата радост — радостта да видим хора, изкупени чрез Неговата жертва — ние трябва да участваме в Неговия труд за тяхното изкупление!” *Пак там, с. 142.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 10 ян.

1. **Защо Йоан Кръстител беше призван в пустинята?**
2. **Как би следвало да съотнесем стила на живот на Йоан Кръстител към нашия собствен живот?**
3. **Какво можем да научим от Йоан (ученика) и Андрей по повод момента, когато се запознаха с Исус?**
4. **Как можем да бъдем вдъхновени от това, което Натанаил заяви още в началото за Исус?**
5. **Какво разкрива дали моята вяра в Христос е истинска, или не?**

Сватбата в Кана Галилейска

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Каквото ви рече, сторете“ (Йоан 2:5, последна част).

Препоръчително четиво:

1. *Копнежът на вековете*, гл. 15 „На сватбеното тържество“ (с. 144 -153 *англ. изд.*);

2. *Вест към младите*, част XIV „Обществени отношения“: от началото на частта до подзаглавие „Влиянието / Нашата отговорност“, включително (с. 403 - 418 *англ. изд.*)

„Исус започна делото на реформация чрез съчувствие и близост с човечеството.“ *Копнежът на вековете*, с. 150.

1. НАЧАЛОТО НА ХРИСОВОТО СЛУЖЕНИЕ

нед., 12 ян.

а. Откъде започна Исус Своето служение на земята? Йоан 2:1, 2.

Йоан 2:1, 2: *На третия ден имаше сватба в Кана галилейска и Исусовата майка беше там. 2 И Исус и учениците Му бяха поканени на сватбата.*

„Исус не започна службата Си с някое велико дело пред Синедриона в Ерусалим. Неговата сила се изяви на домашен празник в малко галилейско село, за да допринесе за радостта на едно сватбено тържество. Така Той показа съчувствие към хората и желанието Си да служи за щастието им. При изкушението в пустинята Сам бе изпил чашата на злощастие. Дойде, за да даде на хората чашата на благословението, като чрез Своето благословение освети връзките в човешкия живот.“ *Копнежът на вековете*, с. 144.

б. Какво се случи много преди края на сватбеното тържество? Йоан 2:3.

Йоан 2:3: *И когато се свърши виното, майката на Исуса Му каза: Вино нямат.*

„...тя [Мария] силно пожела Той [Исус] да докаже на присъстващите, че наистина е Почетеният от Бога. Надяваше се да Му се яви възможност да

извърши чудо пред тях.

Обичай бе сватбените тържества да продължават няколко дни. Но в този случай, преди да е дошъл краят на празника, се разбира, че виното се е свършило. Това предизвика голямо объркване и съжаление. Необичайно бе да липсва вино при такива празненства — липсата на вино бе признак за негостоприемство.“ *Пак там*, с. 145, 146.

2. ХРИСТОС И НЕГОВАТА МАЙКА

пон., 13 ян.

а. Какво каза майката на Христос и какъв беше Неговият отговор? **Йоан 2:3, 4.**

Йоан 2:3, 4: И когато се свърши виното, майката на Исуса Му казва: Вино нямат. 4 А Исус ѝ казва: Какво има между Мене и тебе жено? Часът Ми още не е дошъл.

„[Йоан 2:4 цитирано] Този отговор, рязък, както ни се струва, не изразява ваше студенина или неуважение. Начинът, по който Спасителят се обърна към Своята майка, бе в съгласие с ориенталския обичай. Така се обръщаха към лица, на които трябваше да се покаже уважение. Всяко действие от Христовия земен живот бе в хармония с предписанията, които сам Той бе дал: „Почитай баща си и майка си.“ (Изх. 20:12). На кръста, при последния акт на милост към Своята майка, Исус отново се обърна към нея по същия начин, като я повери на грижата на най-обичания Си ученик. И на празничното тържество, както и на кръста, любовта, изразена в тона, в погледа и в маниера, служеше за тълкувание на Неговите думи.“ *Копнежът на вековете*, с. 146.

б. Какво каза Христовата майка на слугите и как тези думи се отнасят и за нас днес? **Йоан 2:5.**

Йоан 2:5: Майка Му казва на слугите: Каквото ви рече, сторете.

„Последователите [на Христос] трябва все повече и повече да се превръщат в сила за прогласяване на истината, докато се приближават до съвършенство на вярата и любовта към братята си. Бог осигурява небесна подкрепа за всички случаи, когато нашите човешки възможности са недостатъчни. Дава Светия Си Дух да помага във всяко затруднение, да укрепва нашата надежда и увереност, да просветлява умовете ни и да очисти сърцата ни. Той гарантира, че ще бъдат осигурени достатъчно средства за реализирането на Неговите планове. Умолявам ви да търсите съвет от Бога. Търсете Го с цялото си сърце и „каквото ви рече, сторете“ (по Йоан 2:5)!“ *Свидетелства за Църквата*, т. 6, с. 414, 415.

в. Какво каза Исус на сватбените слуги да сторят? Йоан 2:6-8.

Йоан 2:6-8: *А там имаше шест каменни делви, поставени по обичая на юдейското очищение, които побираха по две или три мери. 7 Исус им казва: Напълнете делвите с вода. И напълниха ги до горе. 8 Тогава им казва: Налейте сега та занесете на настойника на угощението. И те занесоха.*

„Край вратата имаше шест големи каменни делви и Исус заръча на служителите да ги напълнят с вода. Това бе сторено. След това, тъй като бе нужно вино, за да бъде незабавно поднесено, Той „им казва: Налейте сега, та занесете на настойника на угощението“. Вместо водата, с която бяха напълнили съдовете, от тях изтичаше вино.“ *Копнежът на вековете, с. 148.*

3. ВИНОТО НА ХРИСТОС

вт., 14 ян.

а. Каква беше реакцията на настойника на угощението (стария сват - по Синод. изд.), когато беше сервирано виното? Йоан 2:9, 10.

Йоан 2:9, 10: *И когато настойникът на угощението вкуси от водата, сега превърната на вино, и не знаеше откъде беше, (но слугите, които бяха налели водата знаеха), настойникът на угощението повика младоженеца и му каза: 10 Всеки човек слага първо доброто вино, и по-долното след като се понапият; ти си задържал доброто вино до сега.*

„Нито настойникът на тържеството, нито гостите имаха представа, че виното се бе свършило. Като опита това, което донесоха слугите, настойникът го намери по-превъзходно от всяко друго вино, което бе пил дотогава, и много различно от сервираното в началото на празника.“ *Копнежът на вековете, с. 148.*

б. Какъв вид вино осигури Христос? Исаия 65:8.

Исаия 65:8: *Така казва Господ: Както думат, когато има мъст в грозда: Не го повреждай, защото има благословия в него, така ще направя и аз заради слугите Си, за да не ги изстребя всички.*

„Виното, което Христос сътвори за празника, и това, което даде на учениците Си като символ на Неговата кръв, беше чистият плод на лозата. За това говори пророк Исаия, когато казва за новото вино в гроздето: „Не го повреждай, защото има благословия в него“ (Исаия 65:8)...

Неферментиралото вино, което предостави на сватбеното тържество, бе здравословно и освежаващо питие. То трябваше да доведе вкуса в хармо-

ния със здравословния апетит.” *Пак там*, с. 149.

в. Какво казва Писанието за ферментиралото вино? Притчи 20:1; 23:29–35.

Притчи 20:1: Виното е присмивател, и спиртното питие крамолник; и който се увлича по тях е неблагоприятен.

Притчи 23:29-35: Кому горко? Кому скръб? Кому каране? Кому оплакване? Кому удари без причина? Кому подпухнали очи? - 30 На ония, които се бавят около виното, които отиват да вкусят подправено вино. 31 Не гледай виното, че е червено, че показва цвета си в чашата, че се поглъща гладко, 32 защото после то хапе като змия, и жили като ехидна. 33 Очите ти ще гледат чужди жени, и сърцето ти ще изригва развратни неща; 34 даже ще бъдеш като един, който би легнал сред море, или като един, който би лежал на върха на мачта. 35 Удариха ме ще речеш, и не ме заболя; биха ме, и не усетих. Кога ще се събудя, за да го търся пак?

„Христос беше Този, Който в Стария завет предупреди Израил: „Виното е присмивател и спиртното питие крамолник; и който се увлича по тях, е неблагоприятен” (Пр. 20:1). Самият Той не даде такова питие. Сатана прелъстява хората към себезадоволяване, което да замъгли разума и да затъпи духовното възприятие. Но Христос ни учи да подчиняваме по-низшето естество. Целият Му живот бе пример на себеотрицание. За да покори силата на апетита, Той понесе заради нас най-тежкия изпит, който човешката природа би могла да издържи. Христос беше Този, Който посъветва Йоан Кръстител да не пие вино, нито спиртно питие. Той беше, Който подготви за подобно въздържание жената на Маное и произнесе проклятие върху човека, който поднася бутилка към устните на ближния си. Христос не влезе в противоречие със собственото Си учение.“ *Пак там*.

4. ХРИСТОВИЯТ ПРИМЕР ПО ВРЕМЕ НА СОЦИАЛНИ СЪБИРАНИЯ

ср., 15 ян.

а. Какви цели постигна Христос чрез присъствието Си на сватбата и чрез чудото, което извърши, които се отнасят дори и за нас днес? Йоан 2:11.

Йоан 2:11: Това извърши Исус в Кана галилейска като начало на знаменията Си, и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него.

„Христос знаеше всичко; Той погледна през вековете към нашето време и видя какво щеше да бъде състоянието на обществото в края на светов-

ната история. Видя хиляди по хиляди да загиват при употребата на вино и силно питие. Светът постепенно щеше да дойде до същото състояние, както в дните преди Потопа. Но небето е сигнализирано за опасност, та да може хората да бъдат предупредени и да сътрудничат на Бога за собственото си самосъхранение. Той ни е дал примери за абсолютно въздържание и е дал инструкции, които, ако бъдат следвани, ще доведат до създаването и запазването на жизнеността, умението и превъзходството на нашите деца.“ *Знамения на времето, 16 април 1896 г.*

б. Опишете разведряващото отношение, за което Христос остави пример през време на Своето служение. Матей 11:29.

Матей 11:29: Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си.

„Исус започна делото на реформация чрез съчувствие и близост с човечеството. Докато показва най-голямо почитание към Божия закон, Той отхвърли претенциозната набожност на фарисеите и се опита да освободи народа от безсмислените правила, които го обвързваха. Постара се да събори бариерите, които отделяха различните класи на обществото, за да може да сближи хората като деца на едно семейство. Присъствието Му на сватбеното тържество бе стъпка към тази цел“ *Копнежът на вековете, с. 150.*

„Исус порица себелюбието във всички негови форми и все пак Той бе общителен по природа. Приемаше гостолюбието на всички съсловия, посещаваше домовете на богати и бедни, на учени и прости, като търсеше начин да издигне мислите им от въпросите на ежедневиия живот към духовните и вечните неща. Той не одобряваше разгулния живот и не позволи нито сянка от светското лекомислие да опетни поведението Му, но намираще удоволствие в сцените на невинно щастие и чрез присъствието Си на сватбата одобри социалните събирания. Една еврейска сватба бе впечатляващо събитие и радостта от нея не бе чужда на Човешкия Син. С присъствието Си на този празник Исус зачете брака като Божествена институция.“ *Пак там, с. 150, 151.*

5. ЗДРАВΟΣЛОВНО СОЦИАЛНО ОБЩУВАНЕ

чет., 16 ян.

а. Какво следва да научим от примера на Христос, което Го отличава от религиозните управници на Неговото време? Притчи 18:24.

Притчи 18:24: Човек, който има много приятели намира в това погубването си; но има приятел, който се държи по-близко и от брат.

„Службата на Христос бе в контраст с тази на юдейските старейшини. Тяхното зачитане на преданията и формализмът им бяха унищожили всяка истинска свобода на мисълта и действието. Живееха в постоянен ужас от осквернение. За да избягнат контакт с „нечистите“, стояха настрана не само от езичниците, но и от мнозинството от собствения си народ, като не се стараеха нито да го благославят, нито да спечелят приятелството му. Заети постоянно с тези мисли, те бяха осакатили умовете си и бяха стеснили сферата на своя живот. Примерът им насърчаваше себелюбието и нетолерантността между всички прослойки на обществото.“ *Копнежът на вековете*, с. 150.

б. Каква трябва да бъде нашата цел при всяко социално общуване? Притчи 11:30.

Притчи 11:30: Плодът на праведния е дърво на живот; и който е мъдър придобива души.

„Ние можем да проявяваме хиляди малки жестове на внимание към другите чрез дружелюбни думи и съчувствителни погледи, което ще рефлектира обратно върху нас. Невнимателните християни, които пренебрегват другите, показват, че не са във връзка с Христос. Невъзможно е да общуваме с Исус и в същото време да бъдем нелюбезни към другите, забравяйки техните права.

Всички трябва да станем свидетели за Исус. Обществените връзки, осветени чрез благодатта на Христос, трябва да бъдат използвани за печелене на души за Спасителя. Нека светът види, че ние не сме себелюбиво погълнати от собствените си интереси, а желаем и другите да споделят нашите благословения и привилегии. Нека хората видят, че нашата религия не ни прави безучастни и претенциозни. Нека всички, които изповядват, че са намерили Христос, служат на другите, както Той служеше. Светът никога не трябва да остава с впечатлението, че християните са мрачни и нещастни хора.“ *Адвентен дом*, с. 428.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 17 ян.

- 1. Опишете духовните плодове, породени от чудото, което Христос извърши в Кана Галилейска.**
- 2. Опишете връзката между Христос и Неговата майка.**
- 3. Защо настойникът на угощението беше изненадан?**
- 4. Какъв вид вино символизира по подходящ начин кръвта на Христос?**
- 5. Какво от Христовия пример следва да си спомняме по време на социални събирания?**

Исус в храма

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Но Господ е в светия Си храм; млъкни пред Него, цяла земя“ (Авакум 2:20).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5, гл. 58 „Поведението в Божия дом“ (с. 491-500 *англ. изд.*)

„На територията на църквата следва да се държим със свято благоговение.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 494.

1. ХРАМЪТ ОСКВЕРНЕН

нед., 19 ян.

а. Опишете ситуацията, която цареше в храма в Йерусалим в началото на публичната служба на Христос. Йоан 2:13, 14.

Йоан 2:13, 14: И като приближаваше пасхата на юдеите, Исус възлезе в Ерусалим. 14 И намери в храма продавачите на волове, овце и гълъби, и тия, които седяха и разменяха пари.

„Всеки евреин трябваше да плаща годишно по половин сикъл като „откуп за душата си“... Освен това се донасяха големи суми като доброволни дарения за съкровищницата на храма. Изискваше се всички чужди пари да се разменят срещу една монета, наречена храмов сикъл, който се използваше за службата в светилището. Обмяната на парите създаваше условия за измама и изнудване и бе прераснала в позорна търговия, източник на печалби за свещениците.

Търговците изискваха огромни цени за продаваните животни и дяляха печалбите си със свещениците и управниците, които се обогатяваха по този начин за сметка на народа.“ *Копнежът на вековете*, с. 155.

б. Как се отрази това на храмовите служби? Езекил 22:26 (последна част).

Езекил 22:26 (последна част): И криеха очите си от съботите Ми; и аз съм осквернен сред тях.

„По време на Пасхата се принасяха голям брой жертви и продажбите в храма бяха многобройни. Постоянната врява подхождаше по-скоро на шумен пазар за добитък, отколкото на свещен Божи храм. Тук можеше да

се чуват остри пазарлъци, мученето на добитъка, блеенето на овцете, гуането на гълъбитето, смесено със звъntenето на монети, и гневни спорове. Шумотевницата бе толкова голяма, че поклонниците бяха обезпокоявани и думите, отправени към Всевишния, потъваха в глъчката, изпълваща храма.“ *Пак там.*

2. БЛАГОГОВЕНИЕ В БОЖИЯ ДОМ

пон., 20 ян.

а. Как гледа Бог на мястото, където Той изявява Своето присъствие - и какво беше първото Му нареждане на планината Синай? Изход 3:1-5; 19:12, 13.

Изход 3:1-5: А Моисей пасеше овците на тъста си Иотора, мадиамския жрец; и като докара овците в задната страна на пустинята, дойде на Божията планина Хорив. 2 И ангел Господен му се яви в огнен пламък изсред една къпина; и Моисей погледна, и ето къпината гореше в огън, а къпината не изгаряше. 3 И Моисей си рече: Да свърна и да прегледам това велико явление, защо къпината не изгаря. 4 А като видя Господ, че свърна да прегледа, Бог го извика изсред къпината и рече: Моисее, Моисее! И той каза: Ето ме. 5 И рече: Да се не приближиш тука; изуй обувщата от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е света земя.

Изход 19:12, 13: И да поставиш прегради наоколо за хората, и да кажеш: Внимавайте да се не качите на планината, нито да се допрете до полите ѝ: който се допре до планината непременно ще се умъртви; 13 обаче ръка да се не допре до него, но той да се убие с камъни или със стрели, било то животно или човек, който се допре, да не остане жив. Когато тръбата дълго тръби, тогава нека се приближат до планината.

„Когато Господ слезе на планината Синай, мястото беше осветено от Неговото присъствие... Така те бяха научени на урока, че където Бог изявява Своето присъствие, мястото е свято.“ *Копнежът на вековете, с. 155, 156.*

б. Как реагира Христос на оскверняването на храма? Йоан 2:15, 16.

Йоан 2:15, 16: И направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овците и воловете; изсипа парите на среброменителите, и прекатури трапезите им; 16 и на тия, които продаваха гълъбите, рече: Дианете ги оттук; не правете Бащиния Ми дом, дом на търговия.

„Когато Исус влезе в храма, Той огледа цялата тази картина. Видя нечестните сделки, тревогата на бедните, които мислеха, че греховете им няма да бъдат простени без проливане на кръв. Видя външния двор на

Своя храм, превърнат в място за несвята търговия. Святото обиталище бе станало обширно тържище.” *Пак там, с. 157.*

„Бавно слизайки по стъпалата и размахвайки бича от върви, събран при влизането Му в двора, Той заповядва на пазарящите се да напуснат територията на храма. С ревност и строгост, които никога преди това не бе изявявал, Той преобръща масите на среброменителите. Монетите падат с остър звън върху мраморната мозайка. Никой и не помисля да подлага на въпрос Неговия авторитет. Никой не смее да събере нечестната печалба. Исус не ги удря с камшика от върви, но в ръката Му този прост бич изглежда ужасен като огнен меч. Служителите в храма, спекулиращите свещеници, комисионерите и търговците на добитък със своите овце и овни се втурват навън от храма с единствената мисъл да избягат от присъдата на Неговото присъствие.” *Пак там, с. 158.*

в. Какво беше значението на Христовото действие по очистването на храма? Малахия 3:1-3.

Малахия 3:1-3: Ето, Аз изпращам вестителя Си, Който ще устрои пътя пред Мене; и Господ, Когото търсите, неочаквано ще дойде в храма Си, да! Ангелът на завета, когото вие желаете; ето, иде, казва Господ на Силите, 2 но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои, когато Той се яви? Защото е като огъня на пречиствач, и като сапуна на тепавичари. 3 Ще седне като един, който топи и пречиства сребро, та ще очисти левийците, и ще ги претопи като златото и среброто; и те ще принасят Господу приноси с правда.

„Дворовете на храма в Ерусалим, изпълнени с шума на несвята търговия, представяха съвсем вярно храма на сърцето, осквернено от присъствието на чувствени страсти и несвяти помисли. С очистването на храма от светските купувачи и продавачи Исус оповести Своята мисия — да очисти сърцето от осквернението на греха, от земните пожелания, от себелюбивите страсти и злите навици, които покваряват душата.” *Пак там, с. 161.*

3. БОЖИЕТО ПРИСЪСТВИЕ

вт., 21 ян.

а. Каква беше първоначалната цел на Бог с установяването на Неговото светилище сред Божия народ? Изход 25:8.

Изход 25:8: И да Ми направят светилище, за да обитавам между тях.

„Този храм, издигнат, за да бъде изпълван с Божието присъствие, бе предназначен да стане нагледен урок за Израил и за света. Божията цел от вечни времена беше всяко сътворено същество — от блестящите и свя-

ти серафими до човека — да бъде храм, в който да обитава Творецът.”
Копнежът на вековете, с. 161.

б. Защо вярващите са наричани Божи храм и по какъв начин следва да поддържаме святостта на този храм с цялото си сърце? 1 Коринтяни 3:16, 17; Исаия 57:15.

1 Коринт. 3:16, 17: *Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият Дух живее във вас? 17 Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свет, който храм сте вие.*

Исаия 57:15: *Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чието име е Светий: Аз обитавам на високо и свето място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените, и да съживявам сърцето на съкрушилите се.*

„Поради греха човечеството престана да бъде Божи храм. Помрачено и омърсено от греха, сърцето на човека не разкриваше повече славата на Божествения. Но с възплъщението на Божия Син целта на Небето е изпълнена. Бог обитава в човечеството и чрез спасителната благодат сърцето на човека отново става Негов храм.“ *Пак там.*

„Ако вярваме, че краят на всичко е близо, то „какви трябва да сте вие в свето живеене и в благочестие?“

Всяка душа, която действително вярва в истината, ще проявява и съответните дела. Всички ще бъдат усърдни, сериозни и неуморни в усилията си да спечелят души за Христос. Ако истината е била първо посята дълбоко в собствените им души, тогава те ще се стремят да я посеят в сърцата на другите. Истината твърде често бива държана във външния двор. Внесете я във вътрешния храм на душата, поставете я на трона на сърцето и я оставете да контролира вашия живот. Божието слово следва да бъде изучавано и да му се покоряваме, тогава сърцето ще намери покой, мир и радост, а стремежите ще клонят към небето; но когато истината бива държана настрана от живота, във външния двор, сърцето не бива сгрято от пламения огън на Божията доброта.

Мнозина запазват религията на Исус за определени дни или определени случаи, а понякога въобще е оставена настрана и пренебрегвана. Но неизменният принцип на истината не е само за няколко часа в събота или за няколко дела на милосърдие, а трябва да бъде внесен в сърцето, пречиствайки и осветявайки характера.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 547.

4. ОЧИСТВАНЕТО НА ЖИВИЯ ХРАМ

ср., 22 ян.

а. Какво трябва да осъзнаем за нашето безпомощно състояние при опитите ни да очистим храма на душата? Еремия 2:22; Яков 14:4.

Еремия 2:22: *Затова, ако и да се умиеш с луга и да употребиш много сапун, пак твоето беззаконие си остава петно пред Мене, казва Господ Иеова.*

Йов 14:4: *Кой може да извади чисто от нечисто? Никой.*

„Никой човек не може сам да изхвърли множеството злини, овладели сърцето.“ *Копнежът на вековете, с. 161*

б. Каква е тайната да може човек да застане пред един свят Бог с очистено сърце? Езекил 36:25–27; Захария 3:3-5.

Езекиил 36:25-27: *Тогава ще поръся върху вас чиста вода, и ще се очистите; от всичките ви нечистотии и от всичките ви идоли ще ви очистя. 26 Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас, и, като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. 27 И ще вложа Духа Си вътре във вас, и ще ви направя да ходите в повеленията Ми, да пазите съдбите Ми, и да ги извършвате.*

Захария 3:3-5: *А Исус бе в нацапани дрехи като стоеше пред ангела. 4 И ангелът проговаряйки рече на стоящите пред него, като думаше: Съблечете от него нацапаните дрехи. А нему рече: Ето, отнех от тебе беззаконието ти, и ще те облека в богати одежди. 5 Тогава рекох: Нека турят хубава митра на главата му. И тъй, туриха хубава митра на главата му, и го облякоха с дрехи, докато ангелът Господен стоеше близо.*

„Яков се бе провинил в голям грях пред Исав, но се бе покаял. Престъплението му бе простено и грехът — очистен, затова той можа да издържи откровението на Божието присъствие. Но когато хората идват пред Бога, докато съзнателно поддържат зло в себе си, те ще бъдат унищожени. При Второто пришествие на Христос нечестивите ще бъдат убити с дъха на Неговата уста и изстребени с явлението на Неговото пришествие (по 2Сол. 2:8). Светлината на Божията слава, която дава живот на праведните, ще убие нечестивите.

Във времето на Йоан Кръстител Христос щеше да се появи като разкриващият Божия характер. Самото Му присъствие щеше да открие на хората собствените им грехове. Само ако желаеха да бъдат очистени от греха, те можеха да имат приятелство с Него. Само чистите по сърце можеха да живеят в Неговото присъствие.“ *Пак там, с. 108.*

„Само Христос може да очисти храма на душата. Но Той няма да влезе там насила. Не влиза в сърцето, както в древния храм, а казва: „Ето, стоя на вратата и хлопам. Ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него” (Откр. 3:20). Той ще дойде не само за един ден, защото казва: „Ще се заселя между тях и между тях ще ходя... и те ще Ми бъдат люде.” „...ще стъпче беззаконията ни; и Ти ще хвърлиш всичките им грехове в морските

дълбочини” (2Кор. 6:16; Михей 7:19). Неговото присъствие ще очисти и освети душата, за да може тя да бъде свят храм на Господа „и се враждат заедно с Духа за Божие обиталище” (Еф. 2:21,22).“ *Пак там, с. 161, 162.*

„Макар Исус да служи в небесното светилище, Той продължава чрез Своя Дух да бъде свещеник на църквата на земята.” *Пак там, с. 166.*

5. ПРЕЧИСТВАНЕ НА ХРАМА ДНЕС

чет., 23 ян.

а. Как Бог държи водачите на Своя народ отговорни усърдно да поддържат святостта на Неговия дом? Авакум 2:20; Езекил 44:23.

Авакум 2:20: Но Господ е в светия Си храм; млъкни пред Него, цяла земя.

Езекиил 44:23: И нека учат людеите Ми да различават между свето и несвето, и нека ги упътват да разпознават нечисто от чисто.

„Пределите на Божия храм трябваше да се смятат за свещени, но в битката за печалба всичко това беше забравено.

Свещениците и управниците бяха призвани да бъдат представители на Бога пред народа. Те трябваше да избличат оскверняването на храмовия двор. Трябваше да дадат на народа пример на почтеност и състрадание.“ *Копнежът на вековете, с. 156.*

„Неоспорим факт е, че благоговението в Божия дом е почти изчезнало. На свещените неща и места вече не им се обръща внимание; святото и възвишеното вече не се ценят. Бог даде свършени и прецизни правила за ред на Своя древен народ.

Променил ли се е характерът Му? Не е ли Той великият и могъщ Бог, Който владее небесата на небесата? Не би ли било добре за нас по-често да четем наставленията, дадени от Самия Бог на евреите, за да можем ние, върху които огрява светлината на славната истина, да подражаваме на тяхното благоговение към Божия дом?” *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 495, 496.*

б. Обяснете съществената победа, която е нужно да бъде спечелена в Христовата сила. Матей 5:8; 1 Йоаново 3:1-3.

Матей 5:8: Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.

1 Йоан. 3:1-3: Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божи чада; а такива и сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна. 2 Възлюбени, сега сме Божи чада, и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както е. 3 И всеки, който има тая надежда на Него, очиства себе си, както е Той чист

„Призовавам всеки, който претендира, че е Божий син, никога да не забравя тази велика истина, че се нуждаем от Божия Дух у нас отвътре, за да достигнем небето, и от служението на Христос отвън за нас, за да получим право на безсмъртното наследство.“ *Свидетелства към проповедници, с. 442.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 24 ян.

1. Кои бяха предводителите на порочната търговия в храма?
2. Какво би следвало да бъде отношението на всеки, който застава пред Бога?
3. Обяснете духовната значимост, която трябваше да притежава храмът в Йерусалим.
4. Какво заяви Христос чрез очистването на храма?
5. Само по кой начин нашето грешно човешко сърце може да бъде очистено?

Дарби от първата събота

Събота, 1 февруари 2025 г.

Фонд за подпомагане на бедстващите по света

Няма съмнение, че войните, слуховете за войни, ужасните инциденти, сушиите, наводненията, ураганите, земетресенията, пожарите и епидемиите се увеличават по света с главолмна скорост - всичко това в изпълнение на библейските пророчества, които изучаваме. Със сигурност във всички тези трагедии можем ясно да различим стъпките на приближаващия Бог. Много хиляди души страдат изключително много от тези огромни затруднения, призовавайки за различни видове помощ от посланиците на Исус Христос, за да прилагат лечебния балсам на Галаад.

В тези болезнени трудности Отделът за социални грижи към ГК споделя благословенията, осигурени от нашия фонд чрез даренията, изпратени от вас, нашите братя и сестри по света. Те се изпращат лично и по конкретни случаи за да отговорят на нуждите, както и чрез дарбите за първата събота. Скъпи братя и сестри, вашите дарения са послужили като подслон за онези, които са загубили домовете си в трагедиите на природните бедствия; те са осигурили храна за стотици семейства и са се погрижили за сирака и вдовицата, осигурявайки им препитание и помощ. Тези дарения също са помогнали на родителите да получат семена за посеви, за да изхранят семействата си или да започнат дребен бизнес, така че безброй хора от нашата вяра да могат да имат източник на доходи и работа, които иначе биха били невъзможни за тях.

Благодарим на Бога, че в тези времена на изпитание мнозина са докоснати да поставят даренията си на Господния олтар. Дълбоко ви благодарим от името на хората, на които е било послужено по този начин!

Нуждите, обаче, не секват, а напротив - увеличават се все повече с всеки изминал ден и вашата щедрост е от изключителна помощ.

„Христовият кръст призовава към благотворителност всеки последовател на благословения Спасител. Принципът, изобразен тук е да даваш, и пак да даваш. Когато той е изпълнен в духа на искрена благотворителност и придружен от добри дела, се явява истинският плод на християнския живот.“ *Съвети върху настойничеството, с. 14*

Днес, когато поднасяте специалните дарби за първата събота, молим ви да дадете най-доброто от себе си, за да почетете Бога. Дали с малко, или с много, всеки може да направи най-доброто, на което е способен. От сумата на тази споделена любов, ние ще продължаваме да разпространяваме благословенията към нашите братя и сестри по света. „Човекът, който дава на нуждаещите се, благославя другите и сам той бива още повече благословен“ (*Пак там, с. 13*). Нека Бог ви благослови богато!

Отделът за социални грижи към Генералната конференция

Исус и Никодим

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре, не може да види Божието царство“ (Йоан 3:3).

Препоръчително четиво: *Пътят към Христа*, гл. 8 „Израстване в Христос“ (с. 67-75 *англ. изд.*)

„Първо трябва да се очисти изворът на сърцето, за да станат чисти и потоците. Който се опитва да постигне Небето чрез собствени дела, чрез спазване на закона, опитва невъзможното.“ *Копнежът на вековете*, с. 172.

1. ЕДИН ВИДЕН ЧОВЕК ТЪРСИ ИСУС

нед, 26 ян.

а. Кой беше Никодим и как гледаха хората на него? Йоан 3:1, 10.

Йоан 3:1, 10: *Между фарисеите имаше един човек на име Никодим, юдейски началник. Исус в отговор му каза: Ти си Израилев учител, и не знаеш ли това?*

„Никодим заемаше висок пост и се ползваше с доверието на еврейския народ. Бе високо образован, притежаваше необикновени таланти и бе уважаван член на Националния съвет... Макар да беше богат, учен и уважаван, той бе привлечен от скромния назарянин.“ *Копнежът на вековете*, с. 167.

„Той беше строг фарисей и се гордееше с добрите си дела. Бе високо почитан заради благотворителността и щедростта си в поддържане на храмовата служба, поради което беше сигурен в Божието благоволение към него.“ *Пак там*, с. 171.

б. По кое време на денонощието отиде Никодим да се срещне с Исус? Йоан 3:2 (първа част).

Йоан 3:2 (първа част): *Той дойде при Исуса нощем и Му рече: Учителю, знам, че от Бога си дошъл учител.*

„След като се осведоми за мястото в Елеонската гора, където Исус почиваше, той изчака да настъпи нощта и градът да утихне, тогава отиде да Го потърси.“ *Пак там*, с. 168.

а. Какво показва, че Исус е проявил любезност и разбиране, като е приел Своя посетител в такъв късен час на нощта? Псалм 31:20, 21.

Псалм 31:20, 21: Ще ги скриеш в скривалището на присъствието Си от човешките замисли; ще ги скриеш под покров от препирането на езици. 21 Благословен да е Господ, защото си показал чудесното Си милосърдие към мене в укрепен град.

„Никодим силно желаше да разговаря с Исус, но не смееше да Го търси явно. Би било твърде унижително за един юдейски управител да признае, че симпатизира на толкова неизвестен учител. Ако Синедрионът научеше за неговото посещение, би си навлякъл тяхното презрение и осъждение. Затова реши да се срещне с Исус тайно с оправданието, че ако отиде явно, и други могат да последват примера му.“ *Копнежът на вековете, с. 168.*

б. Опишете как Никодим започна разговора си с Исус. Йоан 3:2.

Йоан 3:2: Той дойде при Исуса нощем и Му рече: Учителю, знам, че от Бога си дошъл учител; защото никой не може да върши тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него.

„В присъствието на Христос Никодим почувства странно стеснение, което се опитваше да прикрие с външен израз на спокойствие и достойнство. „Учителю — каза той, — знам, че от Бога Си дошъл учител, защото никой не може да върши тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него.“ Говорейки за необикновените дарби на Христос като учител и за удивителната Му сила да върши чудеса, той се надяваше да подготви почвата за своя разговор с Него. Думите му целяха да изразят и спечелят доверие, но всъщност изразяваха неверие. Никодим не призна Исус за Месия, а само за учител, изпратен от Бога.“ *Пак там.*

в. С изразяването на кое становище Христос изненада внезапно Никодим? Йоан 3:3.

Йоан 3:3: Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре, не може да види Божието царство.

„Вместо да приеме това приветствие, Исус се вгледа в лицето на събеседника Си, сякаш четеше в душата му. В безпределната Си мъдрост Той видя пред Себе Си човек, който търси истината. Знаеше целта на неговото

посещение и като желаеше да затвърди още повече убеждението, което вече се беше зародило в душата на Неговия слушател, пристъпи направо към въпроса, казвайки сериозно, но в същото време любезно: „Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре, не може да види Божието царство!“ (Йоан 3:3).

Никодим бе дошъл при Господа с намерението да разисква с Него, но Исус му изложи основния принцип на истината.” *Пак там*, с. 168-171.

3. НОВОРОЖДЕНИЕТО

вт., 28 ян.

а. Как реагира Никодим на това, за което Христос каза, че той се нуждае и защо всички ние, подобно на него, се нуждаем от опитността да се родим наново? Йоан 3:4-8.

Йоан 3:4-8: Никодим Му казва: Как може стар човек да се роди? може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? 5 Исус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство. 6 Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. 7 Не се чуди, че ти рекох: Трябва да се родите отгоре. 8 Вятърът духа едето ще, и чуваш шума му; но не знаеш отгде иде и къде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа.

„Картината, която Исус употреби за новороденото, не беше съвсем непозната на Никодим. Езичниците, приели израилевата вяра, бяха сравнявани често с новородени деца. Следователно той би трябвало да е разбрал, че Исусовите думи не бива да се взимат буквално. Но по силата на своето рождение като израилтянин Никодим бе сигурен, че му е гарантирано място в Божието царство. Той смяташе, че не му е нужна никаква промяна, затова и много се учуди на думите на Спасителя. Дори се подразни като разбра, че те се отнасяха лично за него. Гордостта на фарисея започна да се бори с искреното желание на търсеция истината. Учуди се на начина, по който Христос му говореше, без да се съобразява с положението му в Израил.

Изненадан и изгубил самообладание, Никодим отговори на Христос иронично: „Как може стар човек да се роди?“ Както постъпват много други, когато режешката истина бива представена пред съвестта, така и той разкри факта, че в естествената си природа човек не приема нещата на Божия Дух. В него няма нищо, което да откликва на духовните неща, защото те се разбират духовно.

Но Спасителят не отговори на аргумента с аргумент. Издигайки ръката Си с тържествено и тихо достойнство, Той настойчиво повтори същата истина с още по-сериозна увереност: „Истина, истина ти казвам, ако се не

роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство!" *Копнежът на вековете*, с. 171.

б. Кога и как може човек да се роди наново? Йоан 1:12, 13.

Йоан 1:12, 13: *А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име; 13 които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога.*

„Но „Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син“, за да помири човека със Себе Си. Чрез Христовите заслуги е възможно да се възстанови хармонията между него и неговия Творец. Сърцето му трябва да бъде обновено от Божествената благодат; той трябва да получи нов живот от Небето. Тази промяна е новородението, без което - казва Исус - човек „не може да види Божието царство.“ *Великата борба*, с. 467.

„Чрез този прост акт на вярване в Бога Светият Дух поражда в твоето сърце нов живот. Ти си като новородено дете в Божието семейство и Бог те обича така, както обича Сина Си.“ *Пътят към Христа*, с. 52.

4. ОЧИСТВАНЕ И ОБНОВЛЕНИЕ

ср., 29 ян.

а. Какво символизирают очистването и обновлението, които настъпват с новородението? Марк 16:16 (първа част).

Марк 16:16 (първа част): *Който повярва и се кръсти ще бъде спасен.*

„Преобразяващата Божия благодат може да промени наследени и придобити наклонности, защото религията на Исус е възвисяваща и обновяваща. „Роден отново“ означава едно преобразяване, ново раждане в Христа Исуса.“ *Адвентен дом*, с. 206.

„Христос направи кръщението знак за влизане в Неговото духовно царство. Превърна го в положително условие, което трябва да бъде спазвано от всеки, пожелал да признае, че се намира под властта на Отца, Сина и Светия Дух. Преди човек да може да открие в църквата своя дом, преди да прекрачи прага на Божието духовно царство, той трябва да приеме печата на Божественото име: „Господ е наша правда“ (Еремия 23:6).

Кръщението е най-тържественото отричане от света. Тези, които биват кръстени в тройното име на Отца, Сина и Светия Дух на прага на техния християнски живот публично заявяват, че напускат служението на Сатана и стават членове на царското семейство - деца на небесния Цар. Те са се покорили на заповедта: „Излезте изсред тях и отделете се (...) и не се допирайте до нечисто.“ Тогава за тях бива изпълнено обещанието: „Аз

ще ви приема и ще ви бъда Отец и вие ще Ми бъдете синове и дъщери, казва всемогъщият Господ“ (2 Коринтяни 6:17, 18).“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 91.*

б. Какво е заявено за злото на нашата човешка природа и за Божия план да ни преобрази? Йоан 3:6; Еремия 17:9; Ефесяни 5:26, 27.

Йоан 3:6: Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

Еремия 17:9: Сърцето е измамливо повече от всичко, и е страшно болно; кой може да го познае?

Ефес. 5:26, 27: За да я освети, като я е очистил с водно умиване чрез словото, 27 за да я представи на Себе Си църква славна, без петно, или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде света и непорочна.

„Невъзможно е за нас със собствени сили да се избавим от ямата на греха, в която сме затънали. Сърцата ни са зли и ние не можем да ги променим... Възпитанието, културата, упражняването на волята, човешките усилия - всички тези неща имат своята собствена сфера на действие, но в този случай са безсилни. Те могат да произведат някаква външна коректност в поведението, но не могат да променят сърцето; не могат да очистят изворите на живота. Трябва една сила да заработи отвътре, да дойде нов живот отгоре, преди хората да могат да бъдат променени от грях към святост. Тази сила е Христос. Единствено Неговата благодат може да съживи безжизнените способности на душата и да я привлече към Бога, към светостта.“ *Пътят към Христа, с. 18.*

5. НОВ ЖИВОТ И НОВИ ПОСТЪПКИ

чет., 30 ян.

а. Каква вест щяха да напишат апостолите по-късно относно промяната на фокуса, която идва с новородението? Галатяни 2:20; 1 Йоаново 2:15-17

Галатяни 2:20: Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.

1 Йоан. 2:15-17: Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. 16 Защото всичко що е в света, - похотта на плътта, пожеланието на очите, и тщеславието на живота, - не е от Отца, но е от света; 17 и светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божията воля, пребъдва до века.

„Преобразяващата Божия благодат може да промени наследени и придобити наклонности, защото религията на Исус е възвисяваща и обновяваща. „Роден отново“ означава едно преобразяване, ново раждане в Христа Исуса.“ *Адвентен дом*, с. 206.

„[Павел] беше убеден, че ако умовете на хората бъдат доведени да проумеят удивителната жертва, дадена от Величието на небето, всичкият егоизъм ще бъде пропъден от сърцата им. Най-напред той насочва ума към положението, което Христос е заемал на небето, в лоното на Своя Отец. След това описва как Той се отказва от славата Си, как доброволно се подлага на всички смиряващи състояния на човешкото естество, встъпва в отговорностите на слуга и става послушен до смърт - най-позорна и отвратителна, най-срамна и болезнена - смърт на кръст. Могат ли християните да съзерцават тази чудна изява на Божията любов към човека без чувство на любов и без да осъзнават факта, че ние не сме свои си? На такъв Господар не бива да се служи неохотно, от алчни и себелюбиви мотиви.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 4, с. 458.

„Бих се обърнала към вас, както Христос се обърна към Никодим: „Трябва да се родите отново.“ Хората, в чиито души управлява Христос, няма да изпитват желание да подражават показността на света. Те ще носят навсякъде знамето на кръста, свидетелствайки винаги за по-висши цели и по-благородни теми от тези, от които са погълнати светските хора. Нашето облеклото, жилищата ни, разговорите ни би следвало да свидетелстват за нашето посвещение на Бога. Каква сила би придружила тогава онези, които по този начин показват, че са се отказали от всичко заради Христос!“ *Пак там*, т. 5, с. 189.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 31 ян.

1. Как Никодим гледаше на себе си поради добрите си дела?
2. Как се държа Никодим в присъствието на Христос?
3. Какво означава да бъдеш „новороден“?
4. Как става раждането наново?
5. Каква промяна настъпва в отношението и поведението в резултат на новородението и защо?

Действието на Светия Дух

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син, та всеки, който вярва в Него да не погине, но да има вечен живот“ (Йоан 3:14, 15).

Препоръчително четиво: *Притчи Христови*, гл. 7 „Прилича на квас“ (с. 95-102 *англ. изд.*)

„Погледнете, о, погледнете към Исус и живеете!“ *Християнско възпитание*, стр. 76.

1. ВЪПРОСЪТ НА НИКОДИМ

нед., 2 фев.

а. Кой въпрос на Никодим разкрива, че сърцето му беше започнало да омеква? Йоан 3:9.

Йоан 3:9: *Никодим в отговор Му рече: Как може да бъде това?*

„Исус казва на Никодим по същество следното: Препирането няма да ти помогне: споровете няма да донесат светлина на душата. Трябва да имаш ново сърце, иначе не ще можеш да съзреш небесното царство. Не по-голямото доказателство би те поставило в правия път, а новите цели, новите мотиви за действие. Ти трябва да се родиш отново. Докато тази промяна не се случи, която да поднови всичко в теб, дотогава и най-силните доказателства, които биха могли да бъдат представени, биха били безполезни. Нуждата ти е сърдечна; всичко в теб трябва да се промени, иначе не можеш да видиш Божието царство.

За Никодим това заявление беше много унижително... Той не беше с достатъчно духовен ум, та да проумее Христовите слова. Но Спасителят не отговори на спора със спор...

Проблясъци на истината започнаха да проникват в ума на управителя. Думите на Христос го изпълниха със страхопочитание и доведоха до въпроса: „Как е възможно това?“ Исус отговори с дълбока сериозност: „Ти си израилев учител и не знаеш ли това?“ Думите Му предаваха на Никодим урока, че вместо да се дразни от ясните думи на истината и да се отдава на ирония, той би следвало да има много по-скромно мнение за себе си поради духовното си невежество. И все пак думите на Христос бяха изречени с такова тържествено достойнство и както погледът, така и тонът изразяваха

такава искрена любов към него, че той не се обиди, когато осъзна унижителното си положение.“ *Свидетелства към проповедници*, с. 368, 369.

2. ПРОМЯНА НА ОБИЧАЙНОТО ОТНОШЕНИЕ

пон., 3 фев.

а. С какво се гордееха фарисеите? Лука 18:9 -12.

Лука 18:9–12: *И на някои, които уповаваха на себе си, че са праведни, и презираха другите, каза и тая притча: 10 Двама души възлязоха в храма да се помолят, единият фарисей, а другият бирник. 11 Фарисеят, като се изправи, молеше се в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човечеци, грабители, неправедни, прелюбодейци и особено не като тоя бирник. 12 Поста я два в седмицата, давам десетък от всичко що придобия.*

„Евреите бяха първи призвани в Господнето лозе и поради това се възгордяха и се мислеха за праведни. Те разглеждаха дългите си години на служене като осигуряващи им правото на награда по-голяма, отколкото на другите. Нищо не ги вбесяваше повече от най-слабия намек, че в Божиите неща на езичниците трябва да се поверяват равностойни на техните привилегии.“ *Притчи Христови*, с. 400.

б. Как Исус илюстрира работата на Светия Дух в сърцето? Йоан 3:8.

Йоан 3:8: *Вятърът духа гдето ще, и чуваш шума му; но не знаеш от-где иде и къде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа.*

„Вятърът се чува сред клоните на дърветата, когато шумоли в листа и цветя, но е невидим. Никой не знае откъде идва и накъде отива. Така е и с делото на Светия Дух в сърцето. То не може да бъде обяснено, както и движението на вятъра. Човек може да не е способен да определи точното време и място на своето духовно обръщане, или да проследи всички обстоятелства в този процес, но това не доказва, че той не е обърнат. Чрез средство, невидимо като вятъра, Христос постоянно работи в сърцето.“ *Копнежът на вековете*, с. 172.

в. Как божествените впечатления биват укрепени в сърцето? Исая 30:21; Еремия 42:3; Матей 16:17.

Исая 30:21: *И ушите ти ще слушат зад тебе слово, което, когато се отклонявате на дясно и когато се отклонявате на ляво, ще казва: Тоя е пътят, ходете по него.*

Еремия 42:3: *Да ни изяви Господ твоят Бог пътя, по който трябва да ходим, и какво трябва да правим.*

Матей 16:17: *Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Ионов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата.*

„Малко по малко, може би несъзнателно за човека, се създават впечатления, които целят да привлекат душата при Христос. Те може да се получат чрез размисъл за Него, чрез четене на Писанията или чрез слушане на Словото от проповедник. Внезапно, когато Духът дойде с по-ясен призив, душата се предава с радост на Исус. Мнозина наричат този процес внезапно обръщане към Бога, но той е резултат от дългото умоляване на Божия Дух и представлява търпелив продължителен процес.“ *Пак там.*

„Позволете сърцата ви да бъдат смекчени и покорени от Божия Дух. Нека душите, обвити в лед се разтопят под действието на Светия Дух.“ *Писма и ръкописи, т. 12, Писмо 53, 1897 г.*

3. ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА НОВОРОЖДЕНИЕТО

вт., 4 фев.

а. По какъв начин вътрешното действие на Светия Дух се разкрива външно? Галатяни 5:22–25.

Галатяни 5:22-25: *А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благод, милост, милосърдие, вяност, 23 кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон. 24 А които са Исус Христови, разпнали са плътта заедно със страстите и похотите ѝ. 25 Ако по Духа живеем, по Духа и да ходим.*

„Макар че вятърът сам по себе си е невидим, резултатът му е видим и се усеща. Така и делото на Духа върху душата ще се открива във всяко действие на този, който чувства Неговата спасителна сила. Когато Божият Дух овладее сърцето, Той преобразява живота. Греховните мисли се отстраняват, злите дела се отхвърлят; любов, смирение и мир заемат мястото на гняв, завист и борби. Радостта заема мястото на тъгата и лицето отразява небесната светлина.“ *Копнежът на вековете, с. 173.*

б. Кога получава човек благословието на сърдечната промяна? Римляни 10:9, 10; 1 Йоаново 1:9.

Рим. 10:9, 10: *Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш. 10 Защото със сърце вярава човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява.*

1 Йоан 1:9: *Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.*

„Никой не вижда ръката, която вдига бремето, нито светлината, която слиза от небесните дворове. Благословиенето идва, когато душата се предава на Бога чрез вяра. Тогава онази сила, която никое човешко око не може да види, създава ново същество по образа на Бога.“ *Пак там.*

„Ако сте приели Святият Дух всеки ден да работи върху сърцето ви, тогава ще сте в състояние с божествено прозрение да възприемете характера на Божието царство. Никодим прие урока на Христос и стана истински вярващ.“ *Свидетелства към проповедници, с. 369, 370.*

в. Как Христос илюстрира този процес? Матей 13:33.

Матей 13:33: *Друга притча им каза: Небесното царство прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докле кисна всичкото.*

„Квасът, скрит в брашното, действа незабележимо, за да доведе цялото тесто под действието на втасването. Така и квасът на истината действа тайно, тихо, постоянно, за да промени душата. Естествените склонности са омекотени и покорени. Вложени са нови мисли, нови чувства и мотиви. Установен е нов стандарт за характера — животът на Христос. Умът е променен; способностите са подбудени за действие в нови измерения. На човека не се дават нови умения, но тези, които притежава, са осветени. Съвестта е пробудена. Дават му се черти на характера, които го правят способен за служба на Бога.“ *Притчи Христови, с. 98, 99.*

4. ЕДНА ПОЗНАТА ИЛЮСТРАЦИЯ

ср., 5 фев.

а. Как Исус илюстрира Своето разпятие, което щеше скоро да се случи? Йоан 3:14, 15.

Йоан 3:14, 15: *И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син, 15 та всеки, който вярва в Него [да не погине, но] да има вечен живот.*

“[Йоан 3:14, 15 цитирано.] Това не бе ново за Никодим. Символът на издигнатата змия му изясни мисията на Спасителя. Когато израилтяните умираха от ухапванията на „горителни“ змии, Бог нареди на Моисей да направи медна змия и да я постави високо в сред лагера. Тогава се съобщи по целия стан, че всички, които погледнат към змията, ще живеят. Хората добре знаеха, че сама по себе си змията нямаше никаква сила да им помогне. Тя бе символ на Христос. Както образът, направен по подобие на унищожителните змии, бе издигнат,

за да бъдат излекувани хората, така Този, Който беше „в плът, подобна на греховната плът“, трябваше да бъде техен Изкупител (Римл. 8:3). Много от израилтяните считаха, че жертвената служба имаше в себе си сила да ги освободи от греха. Бог желаше да ги научи, че службата сама по себе си нямаше повече стойност от медната змия. Тя трябваше да насочва умовете към Спасителя. За лекуването на раните си и за прощението на греховете си те не можеха да направят нищо сами. Единственият начин бе да демонстрират своята вяра в Божия дар. Трябваше да гледат и да живеят.“ *Копнежът на вековете*, с. 174, 175.

б. Защо някои от израилтяните умряха въпреки осигуреното средство за спасение? 1 Коринтяни 10:9; Евреи 3:12.

1 Коринт. 10:9: Нито да изпитваме Господа, както някои от тях Го изпитаха, и погинаха от змиите.

Евреи 3:12: Внимавайте братя, да не би да има в някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог.

„Но мнозина израилтяни не счетоха, че средството, което Небето бе определило, ще им помогне. Мъртвите и умиращите бяха навсякъде около тях и те знаеха, че и собствената им съдба бе загубена без Божествената помощ; но продължиха да се оплакват от своите рани, болки и сигурна смърт, докато силата им свърши и очите им помръкнаха, а можеха да получат незабавно изцеление.“ *Патриарси и пророци*, с. 432.

в. Ако искаме да бъдем спасени, накъде трябва да гледаме ние? Евреи 6:19, 20.

Евреи 6:19, 20: Която имаме за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; 20 гдето Исус като предтеча влезе за нас, и стана първосвещеник до века според Мелхиседековия чин.

„Фаталните резултати от греха могат да бъдат отстранени единствено по предвидения от Бога начин. Израилтяните спасиха живота си, като погледнаха към издигнатата змия. Този поглед предполагаше вяра. Те оживяха, защото повярваха в Божието слово и се довериха на средството, предвидено за тяхното възстановяване. Така грешникът може да погледне към Христос и да живее. Той получава прощение чрез вяра в изкупителната Жертва.... Христос има сила и способност да излекува каещия се грешник.“ *Пак там*, с. 431.

а. Кой урок, разбран впоследствие от Никодим, трябва и ние да усвоим и винаги да помним? Ефесяни 2:8; Лука 13:20, 21.

Ефес. 2:8: Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога.

Лука 13:20, 21: И пак каза: На какво да уподобя Божието царство? 21 Прилича на квас, който жена взе и замеси в три мери брашно, докле кисна всичкото.

„Често възниква следния въпрос: защо има толкова много хора, които твърдят, че вярват в Божието слово, а в тях не се забелязва промяна в думите, в мислите, в характера? Защо толкова много не могат да понесат опозиция срещу своите планове и цели, проявяват несвят нрав и думите им са груби, арогантни и яростни? В живота им виждаме същото себелюбие, същото егоистично себеугаждане, същия нрав и необмислен говор, каквито се наблюдават в живота на светските хора. Налице е същата чувствителна гордост, поддаване на естествените склонности, същата извратеност на характера, все едно изобщо не са познавали истината. Причината е, че не са духовно обърнати. Не са скрили кваса на истината в сърцето си. Той не е имал възможността да подеиства. Техните естествени и придобити склонности към злото не са подчинени на променящата му сила. Животът им разкрива отсъствието на Христовата благодат и неверие в силата Му да променя характера.

„И тъй, вярването е от слушане, а слушането - от Христовото слово.” (Римл.10:17). Писанието е великият посредник при промяната на характера. Христос се моли: „Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина” (Йоан 17:17). Ако се изучава и се изпълнява, Божието слово работи в сърцето, като покорява всяка несвята черта. Светият Дух идва, за да убеждава за грях, и вярата, извираща от сърцето, действа от любов към Христос, правейки ни подобни на Него в тяло, душа и дух. Тогава Бог може да ни използва да вършим волята Му. Подарената ни сила действа отвътре навън, водейки ни да споделяме с другите истината, която ни е разкрита.” *Притчи Христови, с. 99, 100.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 7 фев.

1. Каква е била основната черта на характера на фарисеите от времето на Христос?
2. Обяснете как биваме обновени да бъдем подобни на Христос.
3. Как бива проявена промяната на сърцето?
4. Обяснете символа на издигнатата медна змия.
5. По какъв начин притчата за кваса разкрива израстването в Божията благодат?

Исус и Йоан Кръстител

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Той трябва да расте, а пък аз да се смаявам“ (Йоан 3:30).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5, гл. 93 „Работници в делото“ (с. 721-729 англ. изд.).

„Йоан Кръстител бе наречен най-великият от пророците. Но какъв контраст между езика на този Божи мъж и езика на мнозина, които изповядват, че са служители на кръста. Когато бе запитан дали е Христос, Йоан каза за себе си, че е недостоен дори да развърже сандалите на своя Господ“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 224.

1. ЕДИН ПРОБЛЕМ, ПОЯВИЛ СЕ МЕЖДУ УЧЕНИЦИТЕ нед., 9 фев.

а. Какъв въпрос възникна между Йоановите ученици и евреите? Йоан 3:25.

Йоан 3:25: *И така възникна препирня от страна на Йоановите ученици с един юдеин относно очистването.*

„Но учениците на Йоан завиждаха на растящата популярност на Исус. Те бяха готови да критикуват делото Му и не след дълго намериха повод. Между тях и евреите възникна въпросът дали кръщението може да очисти душата от греха. Те твърдяха, че кръщението на Исус се различава съществено от Йоановото. Скоро влязоха в спор с Христовите ученици относно формалните думи, които трябваше да се произнасят при кръщение и накрая — за правото на Христос изобщо да кръщава.“ *Копнежът на вековете*, с. 178.

б. Как учениците на Йоан изразиха завистта си към Христовото дело и какъв благороден отговор даде Йоан? Йоан 3:26, 27.

Йоан 3:26, 27: *И дойдоха при Иоана и му рекоха: Учителю, Онзи, Който беше с тебе отвъд Иордан, за Когото ти свидетелствува, ето, Той кръщава, и всички отиват при Него. 27 Йоан в отговор рече: Човек не може да вземе върху си нищо, ако не му е дадено от небето.*

„Йоан по естество притежаваше грешките и слабостите, присъщи на всеки човек, но докосването до Божията любов го бе преобразило. Живееше в атмосфера, неосквернена от себелюбие и амбиция, издигнал се бе високо над заразата на завистта. Той не изрази съчувствие към недоволството на своите ученици, а показва колко ясно разбира връзката си с Месия и колко радостно посреща Този, за Когото бе приготвил пътя.” *Пак там*, с. 179.

2. МИСИЯТА НА ЙОАН КРЪСТИТЕЛ

пон., 10 фев.

а. По какъв начин Йоан показва, че е разбрал мисията си? Йоан 3:28, 29.

Йоан 3:28, 29: *Вие сами сте ми свидетели, че рекох: Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него. 29 Младоженецът е, който има невестата, а приятелят на младоженеца, който стои да го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца; и така, тая моя радост е пълна.*

„Йоан се представи като приятелят, който действа като вестител между сватосваните страни в подготовка за сватбата. Мисията на приятеля е изпълнена, когато младоженецът получи невестата. Той се радва с радостта на тези, за чийто съюз е съдействал. Йоан бе призван да насочи хората към Исус и той се радваше да бъде свидетел на успеха на Христовото дело.“ *Копнежът на вековете*, с. 179.

б. Опишете делото на Йоан и нашето дело. Йоан 1:23, 29.

Йоан 1:23, 29: *Той рече: Аз съм „глас на едного, който вика в пустинята; прав правете пътя за Господа“, както рече пророк Исаия. 29 На следния ден Йоан вижда Исуса, че иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!*

„Гледайки с вяра на Изкупителя, Йоан се издигна до висотата на себеотрицанието. Той не се стараше да привлече хората към себе си, а да издигне мислите им по-високо и по-високо, докато намерят покой в Агнеца Божии. Той самият беше само глас, вик в пустинята. Сега с радост прие тишината и неизвестността, за да се обърнат очите на всички към Светлината на живота.

Тези, които са искрени в призванието като Божии вестители, няма да търсят слава. Любовта им към себе си ще бъде погълната от любов към Христос. Никакво съперничество не ще затъмнява скъпоценното дело на евангелието. Те ще признават, че тяхното дело е да проповядват като Йоан Кръстител: „Ето Божият Агнец, Който носи греха на

света” (Йоан 1:29). Ще издигнат Христос, а с Него ще бъде издигнато и човечеството. „Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чието име е Светий: Аз обитавам на високо и свето място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените, и да съживявам сърцето на съкрушилите се” (Исая 57:15).“ *Пак там*, с. 179, 180.

„Не търсете собственото си удоволствие и удобство, но се стремете да познавате и да изпълнявате Божията воля. Нека всеки се запита: не мога ли да насоча някоя душа към Божия Агнец, Който отнема греха на света? Нима не мога да утеша някого, който е отчаян? Не мога ли да бъда средство за спасяване на някоя душа в Божието царство? Нужно ни е въздействието на Божия Дух дълбоко в сърцата ни, за да можем не само да осигурим за себе си бялата дреха, но и така да повлияем на другите, че имената им да могат да бъдат вписани в книгата на живота и никога да не бъдат заличени.” *Исторически записки*, с. 140.

3. ДАРЪТ НА ДУХА

вт., 11 фев.

а. Как по-голямата част от хората реагираха на Христовата вест? Йоан 3:32.

Йоан 3:32: Каквото е видял и чул, за Него свидетелствува; но никой не приема свидетелството Му.

„Учениците на Йоан бяха заявили, че всички хора идват при Христос, но виждайки по-ясно нещата, Йоан каза: „Но никой не приема свидетелството Му” — толкова малко хора бяха готови да Го приемат като Спасител от греха. „Който е приел Неговото свидетелство, потвърдил е с печата си, че Бог е истинен” (Йоан 3:33).“ *Копнежът на вековете*, с. 181.

б. На кого бива даден дарът на Светия Дух? Йоан 3:34.

Йоан 3:34: Защото Тоя, Когото Бог е пратил, говори Божиите думи; понеже Той не Му дава Духа с мярка.

„Можем да получим небесна светлина само ако желаем да бъдем освободени от личното Аз. Не можем да схванем характера на Бога или да приемем Христос чрез вяра, докато не се съгласим да подчиним всяка мисъл на Христос. Всички, които правят това, получават Светия Дух без мярка.

„Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството и вие имате пълнота в Него” (Кол. 2:9,10).“ *Пак там*

в. Как ключът за получаване на по-пълна мяра от Светия Дух е разкрит по-нататък в Писанията? Йоан 14:15–17; Деяния 5:32.

Йоан 14:15-17: *Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди. 16 И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. 17 Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде.*

Деян. 5:32: *И ние сме свидетели [Нему] за тия неща, както е и Светият Дух, когото Бог даде на ония, които Му се покоряват.*

„Не бива само да казваме „вярвам“, но и да живеем истината. Чрез нашето подчинение на Божията воля в думи, поведение и характер доказваме връзката си с Него. Когато някой се отрича от греха, който е нарушаване на Закона, неговият живот бива приведен в съответствие със Закона - в съвършено подчинение. Това е делото на Светия Дух. Светлината на Словото (когато се изучава внимателно), гласът на съвестта, усилията на Духа - всичко това поражда в сърцето искрена любов към Христос, Който отдаде Себе Си като вседостатъчна жертва за изкуплението на цялостния човек - тяло, душа и дух. А любовта се проявява в послушание. Разграничителната линия между онези, които обичат Бога и спазват Неговите заповеди, и онези, които не Го обичат и пренебрегват волята Му, ще бъде ясна и отчетлива.“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 92.*

4. СТОЙНОСТТА НА КРЪЩЕНИЕТО

ср., 12 фев.

а. Защо е важно да разбираме стъпката, която предприемаме за Христос, когато решаваме да бъдем кръстени? Йоан 3:36.

Йоан 3:36: *Който вярва в Сина има вечен живот; а който не слуша Сина няма да види живот, но Божият гняв остава върху него*

„Откъснато от Христос, кръщението, както и която да е друга служба, е формалност без стойност.“ *Копнежът на вековете, с. 181.*

„Не е нужно да се обсъжда дали Христовото или Йоановото кръщение очиства от греха. Благодатта на Христос е това, което дава живот на душата.“ *Пак там.*

„Безсмъртието може да се получи само чрез Христос. Исус каза: „Който вярва в Сина, има вечен живот, а който не слуша Сина, няма да види живот“ (Йоан 3:36). Всеки човек може да притежава това неопценимо благословение, ако се съобрази с условията. Всички, „които с постоянство в добри дела търсят слава, почест и безсмъртие“, ще получат „вечен живот“

(по Римл. 2:7).“ *Великата борба*, с. 533.

„Кръщението е най-тържественото отричане от света. Тези, които биват кръстени в тройното име на Отца, Сина и Светия Дух на прага на техния християнски живот публично заявяват, че напускат служението на Сатана и стават членове на царското семейство - деца на небесния Цар.” *Свидетелства за Църквата*, т. 6, с. 91.

б. Обяснете стряскащите думи на Йоан Кръстител, които разкриват дълбочината, до която се ангажираме чрез кръщението, да посветим живота си на Бога. Лука 3:7, 8.

Лука 3:7, 8: И тъй, той казваше на множествата, които излизаха да се кръщават от него: Рожби ехиднини! кой ви предупреди да бягате от идеция гняв? 8 Прочее, принасяйте плодове достойни за покаяние; и не почвайте да си думате, имаме Авраама за баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне чада на Авраама.

„Йоан положи брадвата до корена на дървото. Той осъждаше греха без страх от последствията и подготвяше пътя пред Божия Агнец.

Ирод бе дълбоко развълнуван, когато чу мощното, точно свидетелство на Йоан и запита с дълбок интерес какво трябваше да направи, за да стане негов ученик. Йоан знаеше, че Ирод желаше да се ожени за жената на брат си, докато той, като неин мъж, бе още жив, и добросъвестно му каза, че това е незаконно“ *Опитности и видения*, с. 154.

„Йоан Кръстител открито порицаваше греха, както на обикновените хора, така и на високопоставените. Той изявяваше истината на царе и благородници, независимо дали щяха да приемат да я чуят или щяха да я отхвърлят. Казваше истината в лицето на хората.” *Избрани вестни*, кн. 2, с. 149.

5. ЕДИН МЪДЪР МЕТОД

чет., 13 фев.

а. Какво стори Исус, когато осъзна, че фарисеите се опитваха да предизвикат криза между Йоан и Него самия? Йоан 4:1-3.

Йоан 4:1-3: Прочее, Когато Господ узна, че фарисеите чули, какво Исус придобивал и кръщавал повече ученици от Иоана, 2 (не че сам Исус кръщаваше, а учениците Му), 3 напусна Юдея и отиде пак в Галилея.

„Исус знаеше, че те [фарисеите] няма да пожалят усилия да създадат разцепление между Неговите ученици и тези на Йоан. Знаеше, че приближаваше бурята, която щеше да помете един от най-великите пророци на света. Желаете да избегне всеки повод за фалшиво разбиране или разкол, Исус тихо прекрати Своята дейност и се оттегли в Галилея. Също и

ние, бидейки верни на истината, в същото време би следвало да се опитваме да избягваме всичко, което може да предизвика несъгласие и неразбиране, защото, когато такива неща възникват, водят до загуба на души. Когато обстоятелствата заплашват с разделение, ние трябва да следваме примера на Христос и Йоан Кръстител.“ *Копнежът на вековете*, с. 181.

б. Какво следва да научим от отношението на Йоан в опита му да неутрализира кризата? Йоан 3:30.

Йоан 3:30: Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам.

„Но както учениците на Йоан, така и мнозина чувстват, че успехът на делото зависи от първия работник. Вниманието се спира върху човешкото вместо върху божественото; намесва се завистта и делото на Бога се спъва. Онзи, който бива почитан по такъв неподходящ начин, е изкушен да се уповава на себе си. Той не осъзнава зависимостта си от Бога. Хората са научени да се доверяват на ръководството на човек, но така правят грешки и се отдалечават от Бога.

Божие дело не трябва да има човешки почерк. От време на време Господ ще използва различни работници, чрез които ще изпълнява най-добре Своята цел. Щастливи са тези, които имат желание да се смирят и могат да кажат заедно с Йоан Кръстител: „Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам.“ *Пак там*, с. 182.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет. 14 фев.

1. **Защо учениците на Йоан завидяха на Христовото дело?**
2. **Какво заяви Йоан на учениците си (като отговор на тяхната реакция)?**
3. **С каква цел се дава дарът на Светия Дух?**
4. **По какъв начин кръщението постига истинската си цел?**
5. **Какво направиха Исус и Йоан, когато осъзнаха надвисналата опасност от криза между учениците си?**

Исус и самарянката

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот“ (Йоан 4:14).

Препоръчително четиво: *Свидетелства към Църквата*, т. 4, гл. 34 „Съдът“ (с. 384-387 *англ. изд.*)

„Който се старае да задоволи жаждата си от изворите на този свят, ще пие само за да ожаднее отново. Навсякъде хората са незадоволени. Копнеят за нещо, което да насити нуждата на душата им. Само Един може да задоволи тази нужда, нуждата на света. „Желанието на всички народи“ е Христос.“ *Копнежът на вековете*, с. 187.

1. ИСУС В СИХАР

нед., 16 фев.

а. Къде се спряха Исус и учениците Му на път за Галилея? Йоан 4:6.

Йоан 4:6: *Там беше Якововият кладенец. Исус, прочее, уморен от пътуване, седеше така на кладенеца. Беше около шестият час.*

„Когато седна край кладенеца, Исус бе премалял от глад и жажда. Пътуването от сутринта бе дълго, а сега обедното слънце припичаше силно над Него. Жаждата Му се усили при мисълта за хладната, освежителна вода, която макар и толкова близко до Него бе недостъпна, защото нямаше въже, нито черпак, а кладенецът бе дълбок. Исус имаше човешка участ и чакаше някой да дойде да извади вода.“ *Копнежът на вековете*, с. 183.

б. Кой дойде до кладенеца и за каква услуга я помоли Исус? Какъв е урокът за нас тук? Йоан 4:7.

Йоан 4:7: *Дохожда една самарянка да си начерпи вода. Казва ѝ Исус: Дай Ми да пия.*

„Омразата между евреи и самаряни пречеше на жената да прояви любовност към Исус. Но Спасителят търсеше ключа за това сърце и с тактичност, извираща от Божията мъдрост, Той поиска, а не предложи услуга. Предлагането на услуга можеше да бъде отблъснато, но доверието събуж-

да доверие. Царят на небето дойде до тази отхвърлена душа, молейки за услуга от нейните ръце. Този, Който бе сътворил океана, Който владееше водите на огромната бездна, Който отваряше изворите и земните потоци, почиваше уморен край Якововия кладенец и бе зависим от добротата на някой непознат, дори за този дар — глътка вода.” *Пак там*, с. 184.

2. РАЗЛИЧЕН ВИД ВОДА

пон., 17 фев.

а. Как Исус привлече вниманието на жената към дара на спасението? Йоан 4:10.

Йоан 4:10: Исус в отговор ѝ каза: Ако би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода.

„Водата, за която говореше Христос, беше откровението на Неговата благодат в Неговото слово. Неговият Дух, Неговото учение, е като утоляващ извор за всяка душа. Всеки друг източник, към който прибягнат хората, ще се окаже, че не може да задоволи потребностите на душата. Но словото на истината е подобно на прохладни потоци, представени като водите на Ливан, които винаги утоляват жаждата. В Христос е пълнота от радост завинаги.” *Свидетелства към проповедници*, с. 390.

б. Каква беше реакцията на жената към предложението на Христос? Йоан 4:11, 12.

Йоан 4:11, 12: Казва Му жената: Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът е дълбок; тогава отаде имаш живата вода? 12 Нима си по-голям от баща ни Якова, който ни е дал кладенеца, и сам той е пил от него, и чадата му, и добитъкът му?

„Умът на жената не схвана какво имаше предвид Христос. Тя предположи, че той говореше за кладенеца пред тях.” *Духът на Пророчеството*, т. 2, с. 140, 141.

в. Как Исус разграничи двата вида вода и как тази вест следва да бъде също и за наше благословение? Йоан 4:13, 14; Откровение 22:17.

Йоан 4:13, 14: Исус в отговор ѝ каза: Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожаднее; 14 а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.

Откр. 22:17: *И Духът и невестата казват: Дойди. И който чуе, нека рече: Дойди. И който е жаден нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота.*

„Необходимо е да таим в себе си любов и благодарност, би трябвало да гледаме към Исус и да се преобразяваме по Неговия образ. Това ще увеличи нашата увереност в Бога, нашата надежда, търпение и кураж. Ще пием от водата на живота, за която Христос говори на самарянката. Той рече: „Ако би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода... Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожаднее; а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.“ (Йоан 4:10, 14) Тази вода представлява живота на Христос и всяка душа трябва да го притежава чрез влизане в жива връзка с Бога. Тогава душата ще се изпълни с постоянна, благословена, смирена, благодарна увереност. Страхът на неверието ще бъде пометен пред живата вяра. Ние ще съзерцаваме характера на Онзи, Който пръв ни е обикнал.“ *Свидетелства към проповедници с. 226.*

3. ЖИВА ВОДА

вт., 18 фев.

а. Как самарянката показва, че все още не разбира Христовите думи? Йоан 4:15.

Йоан 4:15: *Казва Му жената: Господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам нито да извърявам толкова път до тук да изваждам.*

„Божествената благодат, която само Той може да даде, е като жива вода. Тя пречиства, освежава и придава сили на душата.

Исус не предаде идеята, че само една глътка от водата на живота ще бъде достатъчна. Който вкусва от любовта на Христос, ще копнее постоянно за още, няма да търси нищо друго. Богатствата, славата и удоволствията на света няма да го привличат. Постоянният вик на сърцето Му ще е: „Повече от Тебе!“ И Този, Който открива на душата нуждата ѝ, очаква да задоволи нейния глад и жажда. Всяки човешки източник и зависимост от човек ще пропаднат. Щерните ще бъдат изчерпани, водните извори — изсушени, но нашият Изкупител е неизчерпаем извор. От Него можем да пием и да пием, и винаги да намираме още прясна вода. Този, в когото живее Христос, има в себе си извора на благословието — „извор на вода, която извира за вечен живот“. От този извор той може да черпи сили и благодат, достатъчни за всичките му нужди.“ *Копнежът на вековете, с. 187.*

б. Как и ние, подобно на самарянката и пътуващите през пустинята израилтяни по време на Изхода, често пропускаме да разпознаем чудната благодат, която извира от Христос? Псалми 78:15, 16, 19, 20 (първа част); 114:7, 8.

Пс. 78:15, 16, 19, 20 (първа част): Разцепи канари в пустинята, и ги напои изобилно като от бездни. 16 И изведе потоци из канарата, и направи да протекат води като реки. 19 И говориха против Бога, казвайки: Може ли Бог да приготви трапеза в пустинята? 20 Ето, Той удари канарата, та потекоха води и потоци преляха.

Пс. 114:7, 8: Трепери, земя, от присъствието Господно, от присъствието на Якововия Бог, 8 Който превърна канарата във воден поток, кременливия камък във воден извор.

„Моисей удари скалата, но Божият Син, обвит в облачния стълб, стоеше край Моисей — Той направи да потече животворната вода. Не само Моисей и старейшините, но и цялото събрание, намиращо се на известно разстояние, видяха Господнята слава. Но ако облакът се отстранеше, щяха да бъдат убити от ужасния блясък на Този, Който бе в него.“ *Патриарси и пророци, с. 298.*

„Благодатното присъствие на Христос в Неговото слово винаги свидетелства на душата, представяйки Го като извор на жива вода, освежаващ жадната душа. Наша привилегия е да имаме жив и неизменно пребъдващ Спасител. Той е източникът на духовната сила, вложена у нас, и Неговото влияние ще се излее в нашите думи и действия, освежавайки всички в сферата на нашето влияние, като поражда у тях желание и стремеж към сила и чистота, към святост и мир и към онази радост, която не води до скръб. Това е резултатът, когато Спасителят пребивава в сърцето ни.“ *Свидетелства към проповедници, с. 390.*

4. ИСУС ЗАПОЧВА ДА СЕ РАЗКРИВА НА САМАРЯНКАТА ср., 19 фев.

а. Каква нова тема въведе Исус в разговора Си със самарянката и как реагира тя? Йоан 4:16, 17 (първа част).

Йоан 4:16, 17 (първа част): Казва ѝ Исус: Иди, повикай мъжа си и дойди тука. 17 В отговор жената Му каза: Нямам мъж.

„Сега Исус внезапно промени темата на разговора. Преди тази душа да получи дара, който Той копнееше да ѝ даде, тя трябваше да разпознае греха си и кой е нейният Спасител. „Казва ѝ Исус: Иди, повикай мъжа си и дойди тука. В отговор жената Му каза: Нямам мъж.“ Така тя се надяваше да избегне всякакви въпроси в тази насока.“ *Копнежът на вековете, с. 187.*

б. Как Исус допълни нейния отговор и за какво ни напомня това по отношение доколко Исус познава всеки един от нас? Йоан 4:17 (последна част), 18; Псалм 139:7, 8, 11, 12.

Йоан 4:17 (последна част), 18: Казва ѝ Исус: Право каза, че нямаш мъж; 18 защото петима мъже си водила, и този, който сега имаш не ти е мъж. Това си право казала.

Пс. 139:7, 8, 11, 12: Къде да отида от твоя Дух? Или от присъствието Ти къде да побягна? 8 Ако възляза на небето, Ти си там; ако си постеля в преизподнята, и там си Ти. 11 Ако река: Поне тъмнината ще ме покрие, и светлината около мене ще стане на нощ, 12 то и самата тъмнина не укрива нищо от Тебе, а нощта свети като деня; за Тебе тъмнината и светлината са безразлични.

„Величието на Бога е непонятно за нас. „Господ е в светия Си храм, Господ, Чийто престол е на небето” (Пс. 11:4). Но чрез Духа Си Той присъства навсякъде. Запознат е основно с всички дела на ръцете Си и лично се интересува за тях.” *Възпитание, с. 132.*

„Небесните ангели внимателно изследват делото, което ни е поверено и там, където е налице отклонение от принципите на истината, се записва „несъвършен“ в небесните регистри.“ *Детско водителство, с. 155.*

„Божият закон се простира до чувствата и мотивите, както и до външните действия на човека. Той разкрива тайните на сърцето, проливайки светлина върху нещата, дотогава погребани в тъмнина. Бог е запознат с всяка мисъл, всяка цел, всеки план, всяко действие. В небесните книги са записани греховете, които биха били извършени, ако се отдадеше такава възможност. Бог ще доведе всяко дело на съд, с всяко тайно нещо. Чрез Своя закон Той премерва характера на всеки човек. Както художникът изобразява върху платното чертите на лицето, така и чертите на характера на всеки човек са изобразени в небесните книги. Бог има съвършена снимка на характера на всеки човек и Той я сравнява със Своя закон. Бог разкрива на човека недостатъците, които помрачават живота му, и го призовава да се покае и да се отвърне от греха.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1085.*

5. ИСУС РАЗКРИВА СЕБЕ СИ КАТО СПАСИТЕЛЯТ

чет., 20 фев.

а. Какво жената при кладенеца осъзна най-накрая за Исус ? Йоан 4:19. Това признание беше ли достатъчно?

Йоан 4:19: Казва Му жената: Господине, виждам, че Ти си пророк.

„Слушателката потрепери. Тайнствена ръка разлистваше страниците на живота ѝ, изваждайки наяве неща, които се бе надявала да скрие зави-

наги. Кой беше Този, Който можеше да чете тайните на нейния живот? Мисълта ѝ се отправи към вечността, към бъдния съд, когато всичко, което сега е скрито, ще се открие. Съвестта ѝ се пробуди.

Не можеше да отрече нищо, но се опита да отклони разговора от тази така нежелана тема. С дълбоко уважение каза: „Господине, виждам, че Ти Си пророк.“ Тогава, надявайки се да заглуши гласа на съвестта си, засегна някои спорни религиозни въпроси. Ако Той беше пророк, сигурно можеше да я ориентира за тези неща, за които от толкова време се спореше.“ *Копнежът на вековете, с. 187, 188.*

б. Когато жената прояви надежда за идването на Месия, какво ѝ каза Исус? Йоан 4:25, 26.

Йоан 4:25, 26: Казва Му жената: Зная, че ще дойде Месия (който се нарича Христос); Той, когато дойде, ще ни яви всичко. 26 Казва ѝ Исус: Аз, Който се разговарям с тебе съм Месия.

„Поканата на евангелието не бива да се ограничава и да се предлага само на неколцина избрани, за които предполагахме, че ще ни направят чест, ако я приемат. Вестта трябва да се предаде на всички. Христос е готов да поучава сърцата, отворени за истината. Той им открива Отца и поклонението, което е приемливо за Този, Който чете в сърцето. На такива души Той не говори с притчи. На тях, както и на жената при кладенеца, Исус казва: „Аз, съм Който говоря с тебе (Йоан 4:26 - Синод. изд.).“ *Копнежът на вековете, с. 194.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 21 фев.

1. **Защо Исус никога не извърши чудо за Себе Си?**
2. **Какво използва Исус, за да доведе самарянката до благовестието?**
3. **Какво казва Господ относно водата на живота?**
4. **Защо Христос спомена личния живот на самарянката?**
5. **Назовете едно обещание, което се свързва с идването на Месия.**

Дарения от първата събота

Събота, 1 март 2025 г.

ПАРАГВАЙ

Образователен център „Деца с характер“ - Румъния

„Ранното възпитание на младите хора обикновено оформя характера им за цял живот.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 135.*

Вдъхновеното перо ни разказва за една окуражаваща опитност, когато „сбирките на децата, или библиейската детска градина, принесоха добро дело. Изнесените уроци се повтарят от децата в домовете им и майките показват интерес, като подготвят децата си спретнато за училище. Повечето са деца на родители, които не са от нашата вяра.“ *Евангелизъм, с. 583.*

Образователният център „Деца с характер“ е основан през 2019 г. във Фъгъраш - планински град в Румъния. Тук се развиват прекрасно деца на възраст между 2 и 5 годинки. В допълнение към специфичните за възрастта дейности, те научават библиейски истории, как да се молят, да пеят и да направят Бога свой приятел. Колкото и малки да са, те разбират, че Бог държи всичко под Своя контрол и се научават да Го молят за помощ за техните проблеми. Характерът им бива изграждан с всеки изминал ден. С Божията благодат, можем да видим забележителни промени в живота на тези малки деца. За в бъдеще бихме искали да включим в обучението онези, чието материално положение не го позволява.

През първата година започнахме с 12 деца; през четвъртата година имаме вече 32 деца, 31 от които не са от църквата. Понастоящем дейността се извършва в 4 стаи, предоставени в централата на Румънската уния, но те се оказват пренаселени, тъй като молбите за приемане на деца в групите надхвърлят нашия капацитет. С това разбираме, че Бог иска да продължим и да развием тази прекрасна дейност, и по този начин да влезем в контакт с възможно най-много деца и техните семейства. И така, през 2021 г. беше закупено парче земя извън града и получихме необходимите разрешителни за започване на строителство. Основите за новото здание вече са положени. Много сме благодарни на Бог, че докосна сърцата ви - на онези от вас, които спонсорираха проекта до сега, и на онези от вас, които щедро биха дарили сега. Вашите дарби ще дадат шанс на деца, които не познават Бога, да се доближат до Него и да получат християнско възпитание.

Обръщаме се към вашата добра воля и сме сигурни, че няма да останете безразлични, но ще ни подкрепите да доведем този проект до успешен край. Молим също да си спомняте за нас в молитвите си.

Вашите братя и сестри от Румънската уния

Раждането на един мисионер

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва“ (Йоан 4:35).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5, гл. 18 „Преместване в Батъл Крийк“ (с. 182-187 *англ. изд.*)

„Исус бе започнал да събаря разделителната стена между евреите и езичниците и да проповядва спасението на света. Макар че бе евреин, Той обчуваше свободно със самаряните, отхвърляйки фарисейските обичаи на Своя народ“ *Копнежът на вековете*, стр. 193.

1. НОВ ЖИВОТ, НОВИ ПРИОРИТЕТИ

нед., 23 фев.

а. Какво стори самарянката, веднага след като разпозна в Исус Месията? Йоан 4:28, 29.

Йоан 4:28, 29: *Тогава жената остави стомната си, отиде в града и каза на хората: 29 Дойдете да видите човек, който ми казва всичко, което съм сторила. Да не би Той да е Христос?*

„Жената се изпълни с радост като слушаше думите на Христос. Чудното откровение бе почти завладяващо. То плени ума ѝ. Като остави стомната, тя се върна в града, за да занесе вестта и на други. Исус знаеше тя защо замина. Изоставянето на стомната говореше безпогрешно за въздействието на Неговите думи. Душата ѝ искрено желяше да получи живата вода и тя забрави работата, за която бе дошла на кладенеца, а и жаждата на Спасителя, която възнамеряваше да задоволи. С преливащо от радост сърце тя се завтече по пътя, за да занесе на други неocenимата светлина, която бе получила.“ *Копнежът на вековете*, с. 191.

б. Какво направиха жителите на Сихар, когато чуха свидетелството на своята съгражданка? Йоан 4:30.

Йоан 4:30: *Те излязоха от града и отиваха към Него.*

„Думите на жената докоснаха сърцата им. На лицето ѝ имаше нов израз и целият ѝ външен вид бе променен. В тях се пробуди интерес

да видят Исус.“ Пак там.

2. ЖЪТВАТА И ЖЪТВАРИТЕ

пон., 24 фев.

а. Какво каза Исус на учениците Си, когато видя жителите на Сихар да идват към Него? Йоан 4:35–38.

Йоан 4:35-38: *Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. 36 Който жъне получава заплата, и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее и който жъне. 37 Защото в това отношение истинна е думата, че един сее, а друг жъне. 38 Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд.*

„Който жъне — каза Той, — получава заплата и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее, и който жъне. Защото в това отношение е истинна думата, че един сее, а друг жъне.“ Тук Христос посочи свещената служба, която дължат на Бога хората, приемащи евангелието. Те трябва да бъдат Негови активни работници. Той изисква личната им служба. Сеем или жънем, ние работим за Бога. Един хвърля семето, друг събира жътвата, но и двамата — и сеячът, и жетварят — получават награда. Те се радват заедно на наградата за труда си.“ *Копнежът на вековете, с. 191, 192.*

б. Какъв беше ефектът от свидетелството на жената за Христос и какво можем да научим от въздействието, което то оказа? Йоан 4:39.

Йоан 4:39: *И от тоя град много самаряни повярваха в Него поради думата на жената, която свидетелствуваше: Той ми каза всичко, което съм сторила.*

„Когато сме съединени с Христос, имаме Христовия ум. Чистота и любов светят в характера, смирение и истина контролират живота. Дори изражението на лицето се променя. Пребъдващият в душата Христос упражнява преобразяваща сила и външният вид свидетелства за царуващите в душата мир и радост. Ние пием от Христовата любов, както коренът приема живителни сокове от лозата. Ако сме присадени към Христос, ако влакно по влакно сме се съединили с живата Лоза, ще даваме доказателство за този факт, като раждаме богати гроздове от жив плод. Ако сме свързани със Светлината, ще бъдем нейни проводници и във всичките си думи и дела ще я отразяваме към света...“

Трябва да се променим, като гледаме към Исус и докато размишляваме върху съвършенствата на божествения Образец, ще пожелаем да станем

изцяло преобразени и обновени съобразно Неговата чистота. Преобразяването на характера става чрез вяра в Божия Син и тогава чадата на гнева стават Божии деца. Те минават от смърт към живот, стават духовни и започват да различават духовните неща. Божията мъдрост просвещава умовете им и те виждат чудните неща в закона Му. Когато човек бива обърнат чрез истината, започва делото на преобразяване на неговия характер.”
Избрани вестни, кн. 1, с. 337, 338.

3. ПРИСЪСТВИЕТО НА ИСУС В САМАРИЯ

вт., 25 фев.

а. Каква молба отправиха самаряните към Исус и защо? Йоан 4:40.

Йоан 4:40: И тъй, когато дойдоха самаряните при Него, помолиха Го да остане при тях; и преседя там два дни.

б. Опишете резултата от престоя на Христос в Самария. Йоан 4:41.

Йоан 4:41: И още мнозина повярваха поради Неговото учение.

„С думите, изговорени към жената при кладенеца, бе посято добро семе и колко бързо дойде жетвата! Самаряните дойдоха, чуха Исус и повярваха в Него. Тълпейки се около Него при кладенеца, те Го затрупаха с въпроси и нетърпеливо очакваха Неговите обяснения за много неща, които дотогава им бяха неясни. Докато слушаха, объркването им започна да изчезва. Бяха като хора в голяма тъмнина, проследяващи внезапен лъч светлина, докато намерят деня. Но те не се задоволиха с този кратък разговор. Искаха да чуят повече, искаха да доведат и приятелите си да чуят този чуден Учител. Поканиха Го в града си и Го помолиха да остане с тях. Два дни Исус се забави в Самария и още много хора повярваха в Него.“ *Копнежът на вековете, с. 192.*

„Христос изяви на учениците Си Бога по начин, който извърши в сърцата им особена работа, такава, каквото Той от дълго време ни призовава да Му позволим да извърши и в нашите сърца. Мнозина, които много са се занимавали с теорията, са изгубили от поглед живата сила на примера на Спасителя. Те не Го виждат като смирен, себеотрицателен работник. Това, от което се нуждаят, е да гледат на Исус. Ние се нуждаем всеки ден да преоткриваме Неговото присъствие.“ *Отразяване на Христос, с. 302.*

б. Какво заявиха много от самаряните, след като приеха Исус като Месия? Йоан 4:42.

Йоан 4:42: И на жената казаха: Ние вярваме, не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че Той е наистина [Христос] Спасителят на света.

„Фарисеите презираха простотата на Исус. Те отхвърляха чудесата Му и искаха знак, че Той беше Божият Син. А самаряните не поискаха никакво знамение и Исус не направи чудо сред тях, освен да разкрие тайните в живота на жената край кладенеца. Въпреки това мнозина Го приеха. Изпълнени с нова радост, те казаха на жената: „Ние вярваме не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че Той е наистина Христос, Спасителят на света.“ *Копнежът на вековете*, с. 192, 193.

4. СИЛАТА НА ПРОРОЧЕСТВАТА

ср., 26 фев.

а. На кое пророчество самаряните основаваха вярата си в обещания Месия? Битие 49:10.

Битие 49:10: Не ще липсва скиптър от Юда, нито управителев жезъл отсрещ нозете му, докле дойде Сило {Т.е., Мирний.}; и Нему ще се покоряват племената.

„Самаряните вярваха, че Месия трябваше да дойде като Изкупител не само за евреите, но и за целия свят. Светият Дух им бе предсказал чрез Моисей, че Той ще бъде пророк, изпратен от Бога. Чрез Яков им бе заявено, че хората ще бъдат събрани при Него. И от Авраам знаеха, че всички народи по земята ще бъдат благословени в Него. Върху тези писания самаряните основаваха вярата си в Месия. Фактът, че евреите тълкуваха погрешно писанията на късните пророци, като приписваха на първото идване на Христос славата на Неговото второ идване, бе довело самаряните до отхвърляне на всички Свещени писания, освен дадените от Моисей. Но тъй като Спасителят помете всички фалшиви тълкувания, мнозина приеха думите на по-късните пророци и на самия Христос за Божието царство.“ *Копнежът на вековете*, с. 193.

б. Какво можем да научим днес от факта, че самаряните бяха удивително отворени към истината? Еклисиаст 11:4, 5.

Еклисиаст 11:4, 5: Който се взира във вятъра няма да сее; и който гледа на облаците няма да жъне. 5 Както не знаеш как се движи {Еврейски: Какъв е пътят на.} духът, нито как се образуват костите в утробата на непразната, така не знаеш и делата на Бога, Който прави всичко.

„По целия свят мъже и жени търсят небето с желание. Молитви, сълзи и въпроси се издигат от души, копнеещи за светлина, за благодат и за Светия Дух. Мнозина са на границата на царството и очакват само да бъдат събрани в него.“ *Деянията на апостолите*, с. 109.

в. Какви стават хората, когато наистина приемат Христос? Дайте примери. Марк 5:18–20; 7:31–37.

Марко 5:18-20: *И когато влизаше в ладията, тя, който бе по-напред хванат от бесове, Му се молеше да бъде заедно с Него. 19 Обаче Той не го допусна, но му каза: Иди си у дома при своите, и кажи им какви неща ти стори Господ и как се смили за тебе. 20 И човекът тръгна и почна да разгласява в Декапол какви неща му стори Исус; и всички се чудеха.*

Марко 7:31-37: *И като излезе пак из тирските предели, дойде през Сидон към галилейското езеро, сред декаполските предели. 32 И довеждат при Него един глух и заекващ човек, и молят Му се да положи ръка на него. 33 Исус, като го отведе от народа насаме, вложи пръстите Си в ушите му, и, като плюна, докосна се до езика му; 34 и погледна към небето, въздъхна и му каза: Еффата, сиреч, Отвори се. 35 И ушите му се отвориха, и връзката на езика му се развърза, и той говореше чисто. 36 И заръча им никому да не кажат това; но колкото повече им заръчваше, толкова повече те го разгласяваха; 37 защото се чудеха твърде много, и думаха: Всичко върши добре; и глухите прави да чуват, и немите да говорят.*

„Неговият [Христовият] Дух ще развие в човека всичко, което ще облагороди характера и извиси душата. Той ще го направи достоен за Божията слава в тяло, душа и дух... А душите, които са изпаднали дотам, че са станали инструменти на Сатана, все още могат да бъдат преобразени чрез Христовата сила във вестители на правдата и Божият Син да ги изпрати да разкажат „какви неща им е сторил Господ и как се е смилал за тях“. *Копнежът на вековете, с. 341.*

5. ХРИСТИЯНСКИ МИСИОНЕРИ

чет., 27 фев.

а. Какви уроци научаваме от самарянката? 1 Йоаново 1:1-3; 2 Коринтяни 5:14 (първа част).

1 Йоан. 1:1-3: *Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха, за Словото на Живота, - 2 (защото животът се яви, и ние видяхме, и свидетелствуваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви нам), - 3 това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос.*

2 Коринт. 5:14 (първа част): *Защото Христовата любов ни принуждава.*

„Веднага щом намери Спасителя, самарянката доведе други при Него. Тя се оказа по-успешен мисионер от собствените Му ученици. Те не видяха в Самария нищо, което да им подсказе, че там е обещаващо мисионско поле. Мислите им бяха съсредоточени върху великото дело, което трябваше да се извърши в бъдеще. Не виждаха колко близо до тях беше жътвата, която трябваше да се събере. Жената, която те презряха, доведе цял град да чуе Спасителя. Тя веднага занесе светлината на своите съграждани.

Тази жена представя действието на практическата вяра в Христос. Всеки истински ученик се ражда в царството Божие като мисионер. Който пие от живата вода, става извор на живот. Получателят става дарител. Благодатта на Христос в душата е като извор в пустинята, от който блика за освежаването на всички и пробужда в тези, които са близо до загиване, желание да пият от водата на живота.“ *Копнежът на вековете*, с. 195.

б. Как следва тази опитност да ни мотивира днес? Еклисиаст 11:6.

Еклисиаст 11:6: *Сей семето си заран, и вечер не въздържай ръката си; защото не знаеш кое ще успее, това ли или онова, или дали ще са и двете еднакво добри.*

„Не е необходимо да отиваме в чужди земи, за да станем мисионери за Бога. Навсякъде около нас има полета „бели вече за жътва“ и всеки, който пожелае, може да събира „плодове за вечен живот“. Бог призовава мнозина умиращи от духовна леност в Батъл Крийк, да отидат, където е необходим техният труд за Неговото дело. Преместете се от Батъл Крийк, дори ако това изисква финансова жертва. Отидете някъде, където да бъдете благословение за другите. Идете там, където можете да подкрепите някоя слаба църква. Употребете силите, които Бог ви е дал.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 187.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 28 фев.

- 1. Какво направи самарянката, когато прозря Исус като единствения Спасител?**
- 2. Обяснете какво означава, че полетата вече са бели за жътвата.**
- 3. Колко дни остана Исус при самаряните?**
- 4. Какво свидетелство дадоха самаряните за Исус?**
- 5. Какво се случва с хората веднага щом приемат Исус в живота си?**

Исус и синът на благородника

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим, на Него да бъде слава в църквата и в Христа Исуса във всичките родове от века до века. Амин“ (Ефесяни 3:20, 21).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 9:

1) част 3-та „*Работата в градовете*“, подзаглавие „*Пригответе се*“, от изречението „*Нека започнем да работим за онези, които не са получили истината.*“ до края на подзаглавието (с. 107-108 *англ. изд.*);

2) част 4-та „*Здравното дело*“, подзаглавия „*Условия за отговаряне на молитви*“ и „*Себепредаване и почивка*“ (с. 164 -166 *англ. изд.*)

„Не защото виждаме или чувстваме, че Бог ни чува, трябва да вярваме. Ние трябва да се доверяваме на Неговите обещания. Когато идваме при Него с вяра, всяка молитва влиза в сърцето на Бога. Когато се молим за благословение, трябва да вярваме, че го получаваме и да Му благодарим, че СМЕ го получили. Тогава трябва да вършим задълженията си уверени, че благословието ще се осъществи, когато най-много имаме нужда от него.“ *Копнежът на вековете*, с. 200.

1. ПРИВЛИЧАНЕ НА ВНИМАНИЕТО

нед., 2 март

а. Къде отиде Исус, след като изкара два дни със самаряните и чие внимание бе привлечено от тази новина? Йоан 4:43–46.

Йоан 4:43-46: *След два дни Той излезе от там и отиде в Галилея. 44 Защото сам Исус заяви, че пророк няма почит в родината си. 45 И тъй, когато дойде в Галилея, галилеяните Го приеха, като бяха видели всичко що стори в Ерусалим на празника; защото и те бяха отишли на празника. 46 Прочее, Исус пак дойде в Кана Галилейска, гдето беше превърнал водата на вино. И имаше един царски чиновник, чийто син бе болен в Капернаум.*

„Новината за връщането на Христос в Кана се разпръсна бързо из Галилея, носейки надежда на страдащите и нещастните. В Капернаум тази вест привлече вниманието на един еврейски благородник, който бе царски служител.“ *Копнежът на вековете*, с. 196.

б. Защо царският служител отиде да види Исус? Йоан 4:47.

Йоан 4:47: *Той, като чу, че Исус дошъл от Юдея в Галилея отиде при Него и Го помоли да слезе и да изцели сина му, защото беше на умираше.*

„Един от синовете на царския служител страдаше от болест, която изглеждаше неизлечима. Лекарите го бяха оставили да умира, но когато бащата чу за Исус, реши да потърси помощ от Него.“ *Пак там, с. 197.*

2. ПРИЗНАК ЗА СЪМНЕНИЕ

пон., 3 март

а. Опишете как Христос изяви вътрешната сърдечна агония на благородника, който Го потърси, за да изцели сина му в Капернаум. Йоан 4:48.

Йоан 4:48: *Тогавя Исус му рече: Ако не видите знамения и чудеса никак няма да повярвате.*

„Детето беше много зле и мислеха, че може би няма да остане живо, докато бащата се върне. Но благородникът чувстваше, че трябва да предстavi случая лично. Надяваше се, че бащините молби биха събудили състраданието на великия Лекар.

Като стигна в Кана, той намери голямо множество, обкръжило Исус. С тревога в сърцето си проправи път до Спасителя. Вярата му се разколеба, като видя само един скромно облечен човек, пращен и уморен от път. Поколеба се дали тази Личност би могла да стори това, за което бе дошъл да се моли. Въпреки смущението си заговори с Исус. Разказа Му защо бе дошъл и Го помоли да дойде с него до дома му. Но неговата мъка бе известна вече на Исус. Преди още царедворецът да излезе от къщи, Спасителят бе видял тревогата му.

Исус знаеше и това, че бащата си бе поставил условие, при което да повярва в Него. Ако молбата му не бъдеше изпълнена, той не би Го приел за Месия...

Въпреки всички доказателства, че Исус бе Христос, молителят бе решил да повярва в Него само ако отговори на молбата му.“ *Копнежът на вековете, с. 197, 198.*

б. Какво трябва да си припомним, когато се изкушаваме да търсим знамения? Матей 12:38, 39.

Матей 12:38, 39: *Тогавя някои от книжниците и фарисеите Му отговориха, казвайки: Учителю, искаме да видим знамение от Тебе. 39 А Той*

в отговор им рече: Нечестиво и прелюбодейно поколение иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знамението на пророк Иона.

„Христос страдаше от това, че Собственият Му народ, на когото бяха поверени Светите писания, не можеше да чуе гласа на Бога, говорещ им чрез Неговия Син.” *Пак там*, с. 198.

„Хората искат знамение, както в дните на Христос. Господ тогава им каза, че няма да им се даде знамение. Знамението, което е необходимо да се проявява сега и винаги, е действието на Светия Дух върху ума на учителя, за да направи Словото възможно най-впечатляващо и убедително. Божието Слово не е мъртва, суха теория, а дух и живот. Сатана най-много би искал да отклони умовете от Словото, да ги направи да търсят и очакват пробуждане на чувствата чрез нещо извън Словото.” *Избрани вестии*, кн. 2, с. 95.

3. КОНТРАСТНИ ОТНОШЕНИЯ

вт., 4 март

а. Обяснете разликата между евреите и самаряните по отношение на вярата им в Исус. Марк 6:2-6; Йоан 4:40-42.

Марко 6:2-6: *И когато настана събота, почна да поучава в синагогата; и мнозина, като Го слушаха, се чудеха и думаха: Откъде има Той всичко това? и: Каква е дадената на този мъдрост, и какви са тези велики дела извършени от ръцете Му? 3 Той не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Иосия, на Юда и Симона? и сестрите Му не са ли тука между нас? И те се съблазниха в Него. 4 А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом. 5 И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели. 6 И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше.*

Йоан 4:40-42: *И тъй, когато дойдоха самаряните при Него, помолиха Го да остане при тях; и преседя там два дни. 41 И още мнозина повярваха поради Неговото учение; 42 и на жената казаха: Ние вярваме, не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че Той е наистина [Христос] Спасителят на света.*

„Колко усърдно фарисеите търсеха начин да докажат, че Христос е измамник! Как следяха всяка Негова дума, опитвайки се да представят погрешно и разтълкуват във фалшива светлина всичките Му слова! Гордостта, предразсъдъците и лошите чувства затвориха всеки подстъп до душите им срещу свидетелството на Божия Син. Когато Исус ясно избличи беззаконието им и заяви, че техните дела доказваха, че те са деца на Сатана, фарисеите гневно отвърнаха на обвинението

с обвинение, казвайки: „Не казваме ли ние право, че си самарянин и имаш бяс?“ Избрани вести, кн. 1, с. 70.

„Спасителят подчерта контраста между тази съмняваща се вяра и простото доверие на самаряните, които не поискаха нито чудеса, нито знамения. Словото Му, постоянно доказателство за Неговата Божественост, имаше убедителна сила, която докосна сърцата им.“ *Копнежът на вековете, с. 198.*

„Макар че бе евреин, [Исус] общуваше свободно със самаряните, без да се съобразява с фарисейските обичаи на евреите по отношение на този презиран народ. Спеше под техните покриви, ядеше на трапезите им, поучаваше по улиците им.“ *Деянията на апостолите, с. 19.*

б. Опишете опитността на мнозина, които през вековете са говорили настоящата истина на изповядващите се за Божии народ. Еремия 20:8-11.

Еремия 20:8-11: Защото отворя ли уста, не мога да не викам; Трябва да викам: Насилство и грабеж! Защото словото Господно ми става причина за позор и присмех цял ден. 9 Но ако река: Няма да спомена за Него, нито ще продумам вече в името Му, тогава Неговото слово става в сърцето ми като пламнал огън затворен в костите ми; уморявам се да го задържам, но не мога. 10 Защото чух клеветата от мнозина; навсякъде е трепет; обвинявайте! И ние ще го обвиним, - думат всички, с които аз живея в мир, които гледат да се спъна, - може би той ще се помами в някаква погрешка, та ще надмогнем над него и ще си му отмъстим. 11 Но Господ е с мене като мощен и страшен Защитник; затова гонителите ми ще се спънат и не ще надмогнат; те ще се посрамят много, защото не постъпиха разумно; срамът им ще бъде вечен, няма да се забрави.

„Всички аргументи срещу Христос се основаваха на лъжи. Такъв бе и случаят на Стефан и на Павел. Но дори най-слабите и ненадеждни изявления, направени в погрешна светлина, оказваха влияние, защото имаше толкова много хора с неосветени сърца, желаещи изказванията да се окажат верни. Такива хора винаги изпитват желание да се хванат за всяка предполагаема грешка или неточност в думите на онези, които им говорят неприятни истини.

Не бива да се учудваме, когато тези, които имат голям апетит за лъжата, приемат с охота нечистите предположения като неоспорими факти. Противниците на Христос бяха отново и отново обърквани и смълчавани от мъдростта на думите Му, но пак приемаха жадно всеки слух и намираха някакъв претекст да Го обсипват с враждебни въпроси.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 70, 71.*

а. Когато вярата на благородника се хвана за Христос, по какъв начин повтори той молбата си? Йоан 4:49.

Йоан 4:49: Царският чиновник Му каза: Господине, слез докле не е умряло детенцето ми.

„Като проблясък от светкавица думите на Спасителя към благородника разкриха помислите на сърцето му. Той видя, че подбудите му да потърси Исус бяха себелюбиви. Колебливата му вяра се яви пред него в истинската ѝ светлина. С дълбока тревога осъзна, че неговото съмнение можеше да струва живота на сина му. Разбра, че беше в присъствието на Един, Който можеше да чете мислите и за Когото всичко бе възможно... Вярата му се хвана за Исус както Яков, когато, борейки се с ангела, извика: „Няма да те пусна да си отидеш, догде не ме благословиш“ (Бит. 32:26).“ *Копнежът на вековете, с. 198.*

б. Какво следва да научим от това, което Исус стори, вместо да отиде до дома на благородника? Йоан 4:50.

Йоан 4:50: Каза му Исус: Иди си; син ти е жив. Човекът повярва думата, която му рече Исус, и си отиде

„Исус щеше да му даде по-голям дар. Той желаше не само да излекува детето, но да направи служителя и семейството му участници в благословенията на спасението и да запали светлина в Капернаум, който съвсем скоро щеше да стане поле на Неговия труд. Но преди да пожелае Христовата благодат, благородникът трябваше да осъзнае нуждата си. Този царедворец представяше голяма част от своите сънародници, интересувани се за Исус от себелюбиви подбуди. Надявах се да придобият някаква особена облага чрез Неговата сила и поставяха условие за вярата си според получаването на тези земни облаги. Но те бяха невежи за духовната си болест и не виждаха нуждата си от Божествена благодат....

Спасителят не може да се отдръпне от душа, която се хваща здраво за Него и Го умолява за голямата си нужда. Той каза: „Иди си; син ти е жив.“ Благородникът си тръгна от Спасителя с мир и радост, каквито никога преди не бе познавал. Не само повярва, че синът му ще се възстанови, но прие Христос като Изкупителя с пълно доверие.“ *Пак там, с. 198, 199.*

„Всички искаме да получаваме незабавно отговор на молитвите си и сме изкушени да се обезсърчаваме, ако той се забави или дойде не такъв, какъвто сме го очаквали. Но Бог е твърде мъдър и твърде добър, за да отговаря на молитвите ни винаги във времето и точно по

начина, който ние искаме. Той ще направи за нас много повече и много по-добри неща, отколкото просто да изпълни желанията ни.... Опитностите, които изпитват нашата вяра, са за наша полза.” *По стъпките на Великия лекар, с. 230, 231.*

5. ИЗЦЕЛЕНИЕ И СПАСЕНИЕ

чет., 6 март

а. По какъв начин Исус изцели сина на благородника? Йоан 4:51–53. За каква реалност ни напомня това? Ефесяни 3:20, 21.

Йоан 4:51-53: И когато той вече слизаше към дома си, слугите му го срещнаха и казаха, че син му е жив. 52 А той ги попита в кой час му станала по-леко. Те му казаха: В седмия час треската го остави. 53 И така бащата разбра, че това е станало в същия час, когато Исус му рече: Син ти е жив. И повярва той и целият му дом.

Ефес. 3:20, 21: А на Този, Който, според действуващата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим, 21 на Него да бъде слава в църквата и в Христа Исуса във всичките родове от века до века. Амин.

„В същия момент, когато вярата на бащата се хвана за уверението: „син ти е жив”, Божествената любов бе докоснала умиращото дете.“ *Копнежът на вековете, с. 199.*

„В същия час бдящите край леглото на умиращото дете в дома му в Капернаум забелязаха внезапна и загадъчна промяна. Сянката на смъртта се вдигна от лицето на страдалеца. Червенината на треската се замени с леката руменина на възстановяващото се здраве. Неясният поглед заблестя умно и силите се върнаха в слабото, измъчено тяло. Никакъв признак на болестта не остана в детето. Горещата му плът стана мека и влажна и то потъна в дълбок сън. Треската изчезна в най-горещия час на деня. Семейството бе изненадано и радостта му бе огромна.“ *Пак там.*

б. Как отговаря Исус на всеки, който Го умолява за помощ? Матей 11:28–30.

Матей 11:28-30: Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. 29 Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. 30 Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко.

„Спасителят не може да се отдръпне от душа, която се хваща здраво за Него и Го умолява за голямата си нужда.“ *Пак там, с. 198.*

„Мислиш ли, че не можеш да се надяваш на благословение от Бога, защото си грешник? Помни, че Христос дойде на света, за да спасява грешници. Нямаме нищо, което да ни препоръча пред Бога. Едничката молба, с която можем да настояваме пред Бога сега и винаги, е нашето абсолютно безпомощно състояние, което прави необходима Неговата изкупителна сила. Когато напълно се откажем от всяка самонадеяност, можем да погледнем към кръста на Голгота и да кажем:

„Господи, цената аз не мога да платя; мога само да се вкопча на Исус в кръста!“ *По стъпките на Великия лекар, с. 65.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 7 март

1. **Защо обикновено пророците не са добре приети в собствените си страни?**
2. **Кои думи на благородника разкриха неговото неверие?**
3. **Как отреагира Христос на неверието на народа?**
4. **Кой показа по-голяма вяра в Исус - евреите или езичниците?**
5. **Какво обещава Исус на всички, които приемат Неговата покана?**

Исус и паралистикът от Витезда

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А Исус им отговори: Отец Ми работи до сега, и Аз работя“ (Йоан 5:17).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 1, *Свидетелство 12*, подзаглавие „Здравният институт“: от изречението „Здравната реформа е част от особеното Божие дело, предназначена да принася полза за народа Му“, до края на следващото подзаглавие „Здраве и религия“ (с. 560-567 *англ. изд.*).

„Излекуването на болния от Христос беше в пълно съгласие със закона. То почете съботата.“ *Копнежът на вековете*, с. 207.

1. ИЗЦЕЛИТЕЛНИТЕ ВОДИ

нед., 9 март

а. С каква цел множество хора с увреждания отиваха в Йерусалим? Йоан 5:2, 3.

Йоан 5:2, 3: *А в Ерусалим, близо до овчата порта, се намира къпалня, наречена по еврейски Витезда, която има пет преддверия. 3 В тях лежаха множество болни, слепи, куци и изсъхнали, които чакаха да се раздвижи водата.*

б. Какво поверие имаше между хората за басейна във Витезда? Йоан 5:4.

Йоан 5:4: *Защото от време на време ангел сплизаше в къпалнята и размътваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата оздравяваше от каквато болест и да беше болен.*

„В определени моменти водите на този басейн се раздвижваха и бе разпространено вярването, че това е резултат от свръхестествена сила, и че който пръв стъпи в басейна след раздвижването на водата, щеше да бъде излекуван, каквато и да е болестта му. Стотици болни посещаваха това място, но тълпата бе толкова голяма, когато водата се раздвижваше, че всички се втурваха напред и стъпкваха по-слабите мъже, жени и деца. Мнозина не можеха дори да се доближат до водите, а имаше и много, които умираха, тъкмо достигнали до ръба на басейна. Наоколо бяха издигнати навеси за защита на болните от горещината на деня и от студа на но-

щта. Някои прекарваха и нощите в тези преддверия, довлитайки се с мъка до ръба на басейна, ден след ден, с напразната надежда за облекчение.“
Копнежът на вековете, с. 201.

в. Как започна разговорът между Исус и един мъж край басейна? Йоан 5:5-7.

Йоан 5:5-7: И там имаше един човек болен от тридесет и осем години. 6 Исус, като го видя да лежи, и узна, че от дълго време вече боледувал, каза му: Искаш ли да оздравееш? 7 Болният Му отговори: Господине, нямам човек да ме спусне в къпалнята, когато се раздвижи водата, но докато дойда аз, друг слиза преди мене.

2. РАЗЛИЧНИ ВИДОВЕ ПАРАЛИЗА

пон., 10 март

а. Какво по човешки невъзможно действие заръча Исус на паралистика да извърши и какви бяха резултатите от това? Йоан 5:8, 9 (първа част).

Йоан 5:8, 9 (първа част): Исус му казва: Стани, дигни постелката си и ходи. 9 И на часа човекът оздравя, дигна постелката си, и започна да ходи.

„Исус не помоли този страдалец да Му се довери, а просто му каза: „Стани, дигни постелката си и ходи!“ Но вярата на човека се хвана за тези думи. Всеки нерв и мускул се изпълниха с нов живот и целебно действие се вля в схванатите му крайници. Без да задава въпроси, той насочи волята си да се подчини на Христовата заповед и всичките му мускули се отзоваха на това желание. Скачайки на крака, той намери, че е отново здрав.

Исус не му бе дал уверение за Божествена помощ. Човекът можеше да се усъмни и би загубил единствената си възможност за изцеление. Но той повярва на Христовото слово и действайки според него, получи сила.“ *Копнежът на вековете, с. 202, 203.*

б. В какво духовно състояние се оказват хората, които са отделени от Христос? Исая 1:5, 6; Римляни 7:24.

Исая 1:5, 6: Защо да бъдете още бити, че се бунтувате повече и повече? Вече всяка глава е болна и всяко сърце изнемощяло; 6 От стъпалото на ногата дори до главата няма в някое тяло здраво място. Но струпей, и посинения, и гноясали рани, които не са изстискани, нито превързани, нито омекчени с масло.

Рим. 7:24: Окаян аз човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт?

„Чрез греха сме се отделили от живота на Бога. Душите ни са парализирани. Ние не сме по-способни сами да живеем свят живот, отколкото инвалидът бе в състояние да ходи. Много хора съзнават своята безпомощност и копнеят за онзи духовен живот, който ще ги доведе до хармония с Бога. Те напразно полагат усилия да го получат.“ *Пак там*, с. 203

в. Кое е единственото лечение за такова състояние? Деяния 9:34

Деяния 9:34: *И Петър му рече: Енее, Исус Христос те изцелява; стани направи леглото си. И веднага той стана.*

„Спасителят се навежда над изкупените с кръвта Си, казвайки с неизразима нежност и състрадание: „Искаш ли да оздравееш?“ Той те кани да оздравееш и да получиш мир. Не чакай да почувстваш, че си оздравял, повярвай на словото Му и то ще се изпълни. Постави волята си на страната на Христос, пожелай да Му служиш и като действаш според Неговото слово, ще получиш сила. Какъвто и да е злият навик, главната страст, която чрез дълго задоволяване е обвързала и душа, и тяло, Христос може и копнее да те освободи. Той ще придаде живот на душата, „която е мъртва чрез вашите престъпления и грехове“ (Еф. 2:1). Ще освободи пленника на слабостта и нещастieto, окован с веригите на греха.“ *Пак там*.

3. ХОДЕНЕ В НОВИЯ ЖИВОТ

вт., 11 март

а. Как Христос ни помага да побеждаваме? Ефесяни 2:1-6.

Ефесяни 2:1-6: *И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове, 2 в които сте ходили някога според вървежа на тоя свят, по княза на въздушната власт, на духа, който сега действува в синовете на непокорството; 3 между които и ние всички сме живели някога в нашите плътски страсти, като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите, и по естество сме били чада на гнева, както и другите. 4 Бог, обаче, Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби, 5 даже, когато бяхме мъртви чрез престъпленията си, съживи ни заедно с Христа (по благодат сте спасени), 6 и, като ни съвзъкresi, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса.*

„Човекът има природна склонност да следва сатанинските нашепвания и не може успешно да се противопостави на такъв страшен враг, ако Христос, мощният Завоевател, не живее в него, не ръководи желанията му и не му дава сила... Сатана знае по-добре от Божиите люде за надмощieto, което те могат да имат над него, когато положат

силата си в Христос. Когато те смирено помолят мощния Победител за помощ, дори най-слабият вярващ в истината, който се уповава твърдо на Христос, може успешно да отблъсне Сатана и цялото му войнство.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 341*

„Трябва да се учим от Христос. Трябва да знаем какво се явява Той за онези, които е изкупил. Следва да осъзнаем, че е наша привилегия чрез вяра в Него да бъдем участници в Божественото естество и така да избегнем покварата, която е в света чрез похотта. Тогава ще бъдем очистени от всеки грях, от всеки недостатък на характера. Нужно е да се избавим от всяка една греховна наклонност...“

Когато участваме в Божественото естество, унаследените и култивирани тенденции към зло биват отстранени от характера ни и ние биваме направени жива сила за добро. Тогава постоянно се учим от Божествения Учител, ежедневно участваме в Неговото естество и сътрудничим на Бога в преодоляването на сатанинските изкушения. Бог работи и човекът работи, за да може човекът да бъде едно с Христа, както Христос е едно с Бога. Тогава пребиваваме заедно с Христос в небесни места. Умът е изпълнен с мир и увереност в Исус.“ *Ривю енд хералд, 14 април 1900.*

6. Опишете мира, който идва чрез Христовата сила. Римляни 8:3-6.

Рим. 8:3-6: Понеже това, което бе невъзможно за закона, поради туй, че бе ослабнал чрез плътта, Бог го извърши като изпрати Сина Си в плът подобна на греховната плът и в жертва за грях, и осъди греха в плътта, 4 за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим, не по плът, но по Дух. 5 Защото тия, които са плътски, копнеят за плътското; а тия, които са духовни - за духовното. 6 Понеже копнежът на плътта значи смърт; а копнежът на Духа значи живот и мир.

„Всяко дете живее чрез живота на баща си. Ако ние сме Божии деца — родени от Неговия Дух — тогава и ние ще живеем чрез Божия живот... [И] животът Исусов ще се открие в смъртната ни плът (по 2 Кор. 4:11). Този живот у нас ще развие същия характер и същите дела, както на Христа. По такъв начин ще бъдем доведени в съгласие с всяка от Неговите заповеди, понеже „законът Господен е съвършен, възвръща душата“ (Пс. 19:7). Чрез любовта „оправданието, изисквано от закона, се изпълва в нас, които живеем не по плът, а по дух“ (Римл. 8:4 - Синод. издание).“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 78.*

а. Защо се подразниха фарисеите, пренебрегвайки благословието, дарено на паралика? Йоан 5:9 (последната част), 10.

Йоан 5:9 (последна част), 10: А този ден беше събота. 10 Затова юдеите казаха на изцеления: Събота е, и не ти е позволено да дигнеш постелката си.

„[Излекуваният паралик] забърза по пътя си със свободна и твърда стъпка, като хвалеше Бога и се радваше на току-що получената сила. Срещна някои от фарисеите и веднага им разказа за излекуването си. Учуди го студенината, с която изслушаха разказа му.

Свъсили вежди, те го прекъснаха, питайки го защо носи постелката си в съботен ден. Строго му напомниха, че не е законно да носи тежест в Господния ден. В радостта си човекът бе забравил, че е събота, но не чувстваше никакво осъждение, че е изпълнил заповедта на Онзи, Който имаше такава сила от Бога. И отговори смело: „Онзи, Който ме изцели, Той ми рече: Дигни постелката си и ходи!“ Попитаха го кой е направил това, но човекът не може да каже. Тези управници знаеха добре, че само Един се бе показал способен да извърши такова чудо, но търсеха преки доказателства, че това е Исус, за да могат да Го обвинят като нарушител на съботата. Според тяхното съждение Той не само бе нарушил закона чрез лекуване на болен човек в събота, но бе извършил и светотатство, казвайки му да вдигне постелката си.“ *Копнежът на вековете, с. 203, 204.*

б. В какво евреите бяха превърнали съботата? Матей 23:4.

Матей 23:4: Защото свързват тежки и непоносими бремена, и ги налагат върху плещите на хората, а самите те не искат нито с пръста си да ги помръднат.

„Евреите бяха извратили закона до такава степен, че го бяха превърнали в робия. Безсмислените им изисквания бяха станали пословични сред другите народи, а съботата особено бяха обградили с всякакви безсмислени ограничения. Тя не беше радост за тях, свята на Господа и почитаема. Книжниците и фарисеите бяха направили пазенето ѝ непоносимо бreme. На евреин не бе позволено да пали огън, нито дори свещ в събота. Поради това те зависеха от езичниците за много услуги, които техните правила им забраняваха да извършват сами. А не се размисляха, че щом тези дела са греховни, онези, които наемат други да ги вършат, биваха също толкова виновни, колкото ако сами ги вършеха. Мислеха, че спасението е ограничено само за евреите, а положението на всички други и без това бе вече

толкова безнадеждно, че не можеше да стане по-лошо. Но Бог не е дал заповеди, които да не могат да се спазват от всички. Неговият закон не одобрява безсмислените или егоистични ограничения.“ *Пак там*, с. 204.

5. СЪБОТАТА И НЕЙНАТА ЦЕЛ

чет., 13 март

а. Как се отнесе Исус към Божия закон и към съботата? *Исая 42:21.*

Исая 42:21: Господ благоволи заради правдата Си да възвеличи учението и да го направи почитаемо.

„Исус бе дошъл да „възвеличи закона и да го направи почитаем“ (Исая 42:21). Той се стремеше не да намали, а да издигне неговото достойнство... Бе дошъл да освободи съботата от отегчителните изисквания, които я правеха по-скоро проклятие, отколкото благословение.“ *Копнежът на вековете*, с. 206.

б. Какво е редно да се върши и да не се върши в събота? *Изход 20:8-11.*

Изход 20:8-11: Помни съботния ден, за да го освещаваши. 9 Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; 10 а на седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа, ни ти, ни синът ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е отвътре вратите ти; 11 защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко що има в тях, а на седмия ден си почива; затова Господ благослови съботния ден и го освети.

„Измежду страдащите в къпалнята Той използва Своята лечителна сила над най-тежкия случай и поиска от човека да пренесе постелката си през града, за да оповести великото дело, извършено над него. Това щеше да повдигне въпроса какво е законно да се върши в събота, да Му даде повод да осъди ограниченията на евреите, свързани с Господния ден, и да обяви техните традиции за невалидни.

Исус заяви на евреите, че в съботен ден е законно да се облекчават страдания и болки. Този вид работа беше в съгласие със службата на Божиите ангели, които се движат постоянно между небето и земята, за да са в услуга на страдащото човечество...

Но и човекът има да върши известна работа в този ден. На необходимостите на живота трябва да се обръща внимание, болните трябва да се гледат и нуждите на нуждаещите се да се задоволяват. Няма да се смята за невинен онзи, който е небрежен, когато може да облекчи страдание в

съботен ден. Божият свят почивен ден е направен за човека, така че всички дела на милост са в пълно съгласие с неговото предназначение. Бог не желае Неговите чада да страдат нито час от болка, която може да се облече в събота или в който и да е друг ден.“ *Пак там*, с. 206, 207.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 14 март

- 1. Какво поверие беше разпространено сред хората за басейна в къпалнята Витезда?**
- 2. Какъв беше специалният случай, който привлече вниманието на Христос?**
- 3. Как може да бъде изцелена нашата духовна парализа?**
- 4. Какво подразни твърде много евреите по повод чудотворното изцеление на паралитика?**
- 5. Кои дела са в хармония със заповедта за съботата?**

Властта на Сина

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си; и дал Му е власт да извършва съдба, защото е Човешкият Син“ (Йоан 5:26, 27).

Препоръчително четиво: *Мисли от планината на блаженствата*, глава „Не да осъждаме, а да поправяме“ (с. 123-129 англ. изд.)

„Моята власт — каза Исус, — с която върша тези дела, за които Ме обвиняват, идва от това, че съм Божи Син, едно с Него по естество, по воля и по намерение. Във всичките Негови дела на творение и провидение Аз Му съдействам.“ *Копнежът на вековете*, с. 208.

1. РАВЕН С БОГА

нед., 16 март

а. Поради каква друга причина, освен изцелението на парализика в събота, евреите мразеха Исуса? Йоан 5:17, 18.

Йоан 5:17, 18: *А Исус им отговори: Отец Ми работи до сега, и Аз работя. 18 Затова юдеите искаха още повече да го убият; защото не само нарушаваше съботата, но и правеше Бога Свой Отец, и така правеше Себе Си равен на Бога.*

„Исус заяви, че има еднакви права с Бог Отец...

Цялата еврейска нация наричаше Бога свой Отец, затова евреите не биха се разярили толкова много, ако Христос се беше представил като намиращ се в същата връзка с Бога. Но те Го обвиниха в богохулство, показвайки, че са схванали претенцията Му да нарича Бога Свой Отец в най-висшия смисъл на думата.“ *Копнежът на вековете*, с. 207, 208.

б. Как Христос защити авторитета и важността на Божиите заповеди над човешките традиции? Матей 15:1-9, 13.

Матей 15:1-9, 13: *Тогава дойдоха при Исуса фарисеи и книжници от Ерусалим и казаха: 2 Защо Твоите ученици престъпват преданието на старейшините? Понеже не си мият ръцете, когато ядат хляб. 3 А Той в отговор им каза: Защо и вие заради вашето предание престъпвате Божиата заповед? 4 Защото Бог каза: „Почитай баща си и майка си“; и - „Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви“. 5 Но вие*

казвате: *Който рече на баща си или майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е подарено Богу, 6 - той да не почита баща си, [или майка си]. Така, заради вашето предание, осуетихте Божията дума. 7 Лицемери! Добре е пророкувал Исаия за вас, като е казал: - 8 „Тия люде [се приближават при Мене с устата си, и] Ме почитат с устните си; но сърцето им далеч отстои от Мене. 9 Обаче напразно Ми се кланят, като преподават за поучения човешки заповеди“. 13 А Той в отговор рече: Всяко растение, което Моят небесен Отец не е насадил, ще се изкорени.*

„Тези Христови противници нямаха аргументи да се противопоставят на истините, които Той изяви ясно пред умовете им. Те цитираха само своите обичаи и традиции, които се оказваха твърде слаби и безполезни, в сравнение с привежданите от Исус аргументи от Божието слово и от безспирния ход на природата.“ *Пак там, с. 208.*

2. ЕДИНСТВО С ОТЦА

пон., 17 март

а. Как Исус обясни връзката Си с Отца? Йоан 5:19, 20.

Йоан 5:19, 20: Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът го върши. 20 Защото Отец люби Сина, и Му показва все що върши сам; ще Му показва и от тия по-големи работи, за да се чудите вие.

б. Какви власт и сила, присъщи на Отца, заяви Христос, че и Той притежава? Йоан 5:21–23.

Йоан 5:21-23: Понеже както Отец възкресява мъртвите и ги съживява, така и Синът съживява, тия които иска. 22 Защото, нито Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички, 23 за да почитат всички Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита Отца, Който Го е пратил.

„Свещениците и управниците се бяха поставили в ролята на съдии, за да осъдят Христовото дело. Той обаче се обяви за техен съдия и за съдия на целия свят. Светът е поверен на Христос и чрез Него Бог предава благословенията Си на падналата раса. Преди възплъщението Си Той бе Изкупител така, както и след него. Когато грехът се появи, вече имаше Спасител. Той е дал живот и светлина на всички и всеки ще бъде съден според мярката на дадената светлина. И Този, Който е дал светлината, Който е умолявал човека най-нежно, стараяйки се да го обърне от грях към святост, е едновременно

менно негов Ходатай и Съдия.“ *Копнежът на вековете*, с. 210.

в. Опишете промяната в отношението, която настъпва, когато осъзнаем, че Христос е нашият съдия. Римляни 2:1-3; Матей 7:1.

Рим. 2:1-3: Затова и ти си без извинение, о човече, който и да си, когато съдиш друго; защото в каквото съдиш другия, себе си осъждаш; понеже ти, който съдиш, вършиш същото, а знаем, че Божията съдба против тия, които вършат такива работи, е според истината. 3 И ти, човече, който съдиш ония, които вършат такива работи, мислиш ли, че ще избегнеш съдбата на Бога, като вършиш и ти същото?

Матей 7:1: Не съдете, за да не бъдете съдени.

„...тоя, който проявява осъдителен дух, извършва по-голям грях от оня, когото той обвинява, защото той не само че върши същия грях, но в добавка прибавя и високомерие и осъждане.

Христос е единственият и истински стандарт за характер, и оня който сочи себе си като стандарт за други, се поставя на Христовото място. Понеже Отец е предал всеки съд на Сина (по Йоан 5:22), то оня, който дръзва да съди подбудите за постъпките на други, си позволява незаконно да си присвои привилегиите на Божия Син. Човеци, които искат да бъдат съдници и критикари, застават на страната на антихриста, „който така се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на когото се отдава поклонение, щото той седи (както Бог) в Божия храм и представя себе си за Бог“ (2Сол. 2:4).” *Мисли от планината на блаженствата*, с. 125, 126.

„Ние не можем да четем в сърцата и понеже самите ние имаме грешки, нямаме право да съдим други. Смъртни човеци могат да съдят само по външност. Само Бог, Комуто е позната тайната подбуда на всяка постъпка и Който постъпва нежно и състрадателно — може да реши случая на всяка душа.” *Пак там*, с. 124.

3. ЦЕННОТО УВЕРЕНИЕ

вт., 18 март

а. Какво уверение се дава на всеки посветен вярващ в Христос? Йоан 5:24.

Йоан 5:24: Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение, и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот, и няма да дойде на съд, но е преминал от смъртта в живота.

„Във всяка заповед и във всяко обещание от Божието слово има сила и живот, идващи от самия Бог, чрез които заповедта може да бъде

изпълнена и обещанието - сбъднато. Този, който чрез вяра приема словото, приема самия живот и характер на Бога.” *Притчи Христови*, с. 38.

„Оправданието е великото дело, извършено за омърсения и опетнен от злото грешник. Обявен е за праведен от Онзи, Който говори истина. Господ вменява на вярващия Христовата правда и го обявява за праведен пред вселената. Прехвърля греховете му върху Исус - представител на грешника, негов заместник и гарант. Бог поставя върху Христос беззаконието на всяка повярвала душа. „Който за нас направи грешен Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни пред Бога“ (2 Кор. 5:21)...

Макар че като грешници ние сме под осъждането на закона, Христос посредством послушанието Си спрямо закона изисква за каещата се душа заслугите на собствената Си правда. За да придобие Христовата правда, грешникът трябва да знае какво е значението на онова покаяние, което извършва коренна промяна в ума, духа и постъпките. Преобразяването трябва да започне в сърцето и да изяви силата си в цялото същество, но човекът не е способен да произведе такова покаяние. Може да го преживее само чрез Христос, Който възлезе на високо, плени плен и даде дарове на човеците.” *Избрани вести*, кн. 1, с. 392, 393.

6. Какви божествени права разкри Христос, че притежава? Йоан 5:25–29.

Йоан 5:25-29: Истина, истина ви казвам, иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които го чуят ще живеят. 26 Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си; 27 и дал Му е власт да извършва съдба, защото е Човешкият Син. 28 Недейте се чуди на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му, 29 и ще излязат; ония, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане.

„Защото Той е вкусил дори и от утайката на човешките страдания и изкушения и разбира слабостите и греховете на хората. Защото заради нас е устоял храбро на изкушенията на Сатана и ще постъпи справедливо и нежно с душите, за чието спасение е пролял кръвта Си. Ето за това Божият Син е поставен да извършва съд.“ *Копнежът на вековете*, с. 210.

„Христос е облечен със сила да дава живот на всички създания.”
Избрани вестни, кн. 1, с. 249.

4. ИСУС - ЦЕНТРАЛНАТА ТЕМА НА ПИСАНИЯТА

ср., 19 март

а. Как обясни Исус причината за неверието на евреите? Йоан 5:37, 38.

Йоан 5:37, 38: И Отец, Който Ме е пратил, Той свидетелствува за Мене. Нито гласа Му сте чули някога, нито образа Му сте видели. 38 И нямате Неговото слово постоянно в себе си, защото не вярвате Този, Когото Той е пратил.

„Вместо да се извини за постъпката, от която те се оплакваша, или да обясни целта, с която я бе извършил, Исус се обърна към управниците и обвиняваният стана обвинител. Укори ги за закоравяването на сърцата им и за тяхното невежество относно Писанията. Заяви, че са отхвърлили Божието слово, тъй като отхвърлят Този, Когото Бог е изпратил.”
Копнежът на вековете, с. 211.

б. Защо евреите не успяха да разберат Писанията? Йоан 5:39, 40.

Йоан 5:39, 40: Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелствуват за Мене, 40 и пак не искате да дойдете при Мене, за да имате живот.

„Във всяка своя страница, независимо дали е история, закон или пророчество, Старозаветните писания са осветени от славата на Божия Син. Тъй като бе Божествено постановена, цялата система на юдаизма представляваше едно сбито пророчество за евангелието. За Христос „свидетелстваха всички пророци” (Деян. 10:43). От обещанието, дадено на Адам, по линията на патриарсите и чрез системата на законите, небесната славна светлина е осветила ясно стъпките на Изкупителя. Гледачите видяха звездата от Витлеем, Сило, Който трябваше да дойде, когато бъдещите неща преминаха през погледа им в тайнствено видение. Във всяка жертва се разкриваше Христовата смърт. С всеки облак от дима на тамяна Неговата правда се възнасяше. С всяка юбилейна тръба се прогласяваше името Му. В страхотната тайна на Светая Светих обитаваше Неговата слава.

Евреите притежаваха Писанията и предполагаша, че само чрез външното познаване на словото имаха вечен живот. Но Исус каза: „И нямате Неговото слово постоянно в себе си.” Отхвърляйки Христос чрез Словото Му, те Го отхвърлиха и лично. „И пак вие не искате да дойдете при Мене — каза Той, — за да имате живот.”

Еврейските водачи бяха изследвали писанията на пророците за царството на Месия, но не бяха правили това с искрено желание да узнаят истината, а с целта да намерят доказателства, които да подкрепят амбициозните им надежди. Когато Христос дойде по начин, различен от техните очаквания, не пожелаха да Го приемат и за да оправдаят себе си, те се опитаха да Го представят за измамник. Веднъж стъпили на този път, за Сатана бе лесно да засили съпротивата им срещу Христос. Самите думи, които трябваше да се приемат като доказателство за Неговата божественост, бяха изтълкувани против Него. Така обърнаха истината на Бога в лъжа...” *Пак там*, с. 211, 212.

5. БОЖИЯТА СЛАВА

чет., 20 март

а. Какво доведе евреите до това да отхвърлят Исус и да търсят фалшиви учители? Йоан 5:41–44.

Йоан 5:41-44: От човеци слава не приемам; 42 но зная, че вие нямате в себе си любов към Бога. 43 Аз дойдох в името на Отца Си, и не Ме приемате; ако дойде друг в свое име, него ще приемете. 44 Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от единия Бог.

„Исус каза: „От човеци слава не приемам.” Влиянието и одобрението на Синедриона не бяха неща, които Той търсеше. Не можеше да приеме никаква почит от тяхното одобрение. Той бе облечен в славата и авторитета на Небето. Само да желаше, ангелите щяха да дойдат да Му отдадат почит и Отец отново би засвидетелствал Неговата Божественост. Но заради самите тях, заради народа, чиито водачи бяха те, Той искаше еврейските управници да прозрат какъв е Неговият характер и да приемат благословието, което дойде да им донесе.

„Аз дойдох в името на Отца Си и не Ме приемате; ако дойде друг в свое име, него ще приемете.” Исус дойде с авторитета на Бога, носейки Неговия образ, изпълнявайки Неговото Слово и търсейки Неговата слава. Но не бе приет от водачите в Израил. А когато щяха да дойдат други, приписвайки си характера на Христос, но действащи по собствената си воля и търсещи собствената си слава, те щяха да бъдат приети. И защо? Защото, който търси собствената си слава, събужда в другите желанието за себевъздигане. На такива апели евреите можеха да откликнат. Те щяха да приемат фалшивия учител, защото той ласкае гордостта им, като одобрява любимите им мнения и традиции. Но учението на Христос не съвпадаше с техните идеи. То бе духовно и изискваше да се пожертва егото. Затова не искаха да го приемат. Не

познаваха Бога и за тях гласът Му чрез Христос бе глас на чужденец.

Не се ли повтаря същото и в наши дни? Няма ли и сега мнозина, дори и сред религиозните ръководители, които закоравяват сърцата си против Светия Дух, като правят невъзможно за себе си разпознаването на Божия глас? Не отхвърлят ли Словото Божие, за да пазят собствените си традиции?" *Копнежът на вековете*, с. 212, 213.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 21 март

- 1. Какви власт и права предяви Христос?**
- 2. Каква връзка винаги е съществувала между Исус и Отец?**
- 3. Каква животворна сила притежава Христос?**
- 4. Обяснете Йоан 5:39.**
- 5. Опишете резултата от отхвърлянето на Исус като Месия от страна на еврейския народ.**

Исус нахранва множеството

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А Исус им рече: Няма нужда да отидат; дайте им вие да ядат“ (Матей 14:16).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 6, част 6 „Предупреждения и съвети“, подзаглавие „Госпоприемство“ (с. 341-348 *англ. изд.*)

„Често се колебаем и нямаме желание да дадем всичко, което притежаваме, защото се страхуваме да се раздаваме за другите. Но Исус ни е заповядал: „Дайте им вие да ядат.“ Неговата заповед е и обещание; зад нея се крие същата сила, която нахрани множеството край езерото.“ *Копнежът на вековете*, с. 369.

1. ГЛАДУВАЩИ ДУШИ

нед., 23 март

а. Освен учениците, кой друг придружаваше Исус, когато Той прекосяваше Галилейското езеро преди Пасхата? Йоан 6:1, 2.

Йоан 6:1, 2: *След това Исус отиде на отвъдната страна на галилейското, то ест, тивериадското езеро. 2 И подир Него вървеше едно голямо множество; защото гледаха знаменията, които вършеше над болните.*

„Христос се бе оттеглил с учениците на усамотено място. Но този необичаен промеждутък на спокойствие и отдых бе скоро прекъснат. Учениците мислеха, че са се уединили там, където няма да бъдат обезпокоявани, но веднага след като множествата разбраха, че Божественият Учител не е сред тях, започнаха да питат: „Къде е Той?“ Някои бяха забелязали в каква посока бяха тръгнали Христос и учениците. Мнозина потеглиха пеша, а други прекосиха езерото с лодки. Наближаваше Пасхата и групите поклонници отблизо и далеч, запътили се към Ерусалим, се събраха, за да видят Исус. Към тях се присъединиха още хора и броят им достигна пет хиляди мъже освен жените и децата. Преди още Христос да достигне брега, там вече Го очакваше огромно множество. Но Той успя да слезе незабелязан и да прекара известно време с учениците насаме.“ *Копнежът на вековете*, с. 364.

6. Опишете духовното състояние на събралите се хора. Марк 6:34.

Марко 6:34: *И Исус като излезе, видя едно голямо множество, и смили се за тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир; и почна да ги поучава много неща.*

2. ГРИЖА ЗА НАШИТЕ НУЖДИ

пон., 24 март

а. От какво Исус нежно оцени, че хората се нуждаеха и как използва тази възможност, за да изпита вярата на Своя ученик Филип? Йоан 6:3-6.

Йоан 6:3-6: *И Исус се изкачи на хълма, и там седеше с учениците Си. 4 А приближаваше юдейският празник пасхата. 5 Исус, като подигна очи и видя, че иде към Него народ, каза на Филипа: Отгде да купим хляб да ядат тия? 6 (А това каза за да го изпита; защото Той си знаеше какво щеше да направи).*

„Застанал на хълма, Исус погледна към идващите множества и сърцето Му се изпълни със състрадание. Макар че Го смущаваха и отнемаха от почивката Му, Той не възнегодуваше. Докато наблюдаваше как хората прииждат, прозря, че нуждите им бяха по-сериозни от Неговите и изискваха Неговото внимание. „И смили се за тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир.“ Напускайки мястото Си за почивка, Той си намери подходяща площ, където да им помага. Хората не бяха получили помощ от свещениците и управниците, но когато Христос проповядваше на множеството пътя на спасението, от Него излизаха изцелителни животворни струи...

Денят им изглеждаше така, сякаш Небето е слязло на земята, и съвсем не усетиха колко много време е изминало, откакто не са яли.

Денят се изнизваше. Слънцето потъваше на запад, но хората не се разотиваха. Исус бе работил цял ден, без да почива и без да се храни. Бе побледнял от умора и глад и учениците започнаха да Го молят да прекрати работата Си. Но Той не можеше да се оттегли от множеството, което Го притискаше от всички страни...

Този, Който учеше хората как да постигнат мир и щастие, се грижеше не само за духовните, но и за физическите им нужди. Присъстващите бяха отпаднали и изморени. Имаше майки с кърмачета на ръце и малки деца, държащи се за полите им. Мнозина бяха стояли прави часове наред...

Голяма част бяха дошли отдалеч и от сутринта не бяха яли. Може би щяха да успеят да си купят храна от околните градове и села. Исус

обаче каза:

„Дайте им вие да ядат“, след което се обърна към Филип с въпроса: „От-где да купим хляб да ядат тия?“ Исус зададе този въпрос, за да изпита вярата на Своя ученик.“ *Копнежът на вековете*, с. 364, 365.

б. Каква беше реакцията на Филип? Йоан 6:7.

Йоан 6:7: *Филип Му отговори: За двеста динария хляб не ще им стигне, за да вземе всеки по малко.*

„Филип погледна към морето от хора и прецени, че е невъзможно да се осигури храна, с която да задоволи нуждите на толкова голяма тълпа. Той отговори, че хляб на стойност двеста динария няма да стигне, за да може всеки да получи дори по едно малко парче.“ *Пак там*.

3. КАКВОТО ИМАШЕ НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ

вт., 25 март

а. Каква информация предаде Андрей на Исус и какво нареди след това Господ на учениците? Йоан 6:8-10.

Йоан 6:8-10: *Един от учениците Му, Андрей, брат на Симона Петра, Му каза: 9 Тук има едно момченце, у което се намират пет ечемичени хляба и две риби; но какво са те за толкова хора. 10 Исус рече: накарай-те човеците да насядат. А на това място имаше много трева; и тъй, насядаха около пет хиляди мъже на брой.*

„Исус поиска да разбере какво количество храна се намира сред тях. „Тук има едно момченце — отговори Андрей, — у което се намират пет ечемични хляба и две риби; но какво са те за толкова хора?“ Исус нареди тази храна да Му бъде донесена. След това каза на учениците да разпределят хората на групи по петдесет и сто души, които да насядат по тревата, за да се запази реда и да могат всички да видят какво ще направи Той.“ *Копнежът на вековете*, с. 365.

б. Обяснете стъпките, които Христос предприе при умножаването на храната и какви уроци можем да извлечем ние от това. Матей 14:19; Марк 6:37–41; Йоан 6:11.

Матей 14:19: *Тогава, като заповяда на народа да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето и благослови; и като разчупи хлябовете, даде ги на учениците, а учениците на народа.*

Марко 6:37–41: *А Той в отговор им рече: Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим за двеста пенязи хляб и да им дадем да*

ядат? 38 А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет и две риби. 39 И заповяда им да насядат всички на група по зелената трева. 40 И те насядаха на редици, по сто и по петдесет. 41 И като взе петте хляба и двете риби, Исус погледна на небето и благослови; и разчупи хлябовете, и даваше на учениците да наслагат отпреде им; раздели и двете риби на всичките.

Йоан 6:11: Исус, прочее, взе хлябовете и, като благодари, раздаде ги на седналите; така и от рибите колкото искаха.

„Исус не се стремеше да привлеча народа към Себе Си, задоволявайки желанията му за благосъстояние и лукс. За онази голяма тълпа, изтощена и изгладняла след дългия уморителен ден, скромната храна беше гаранция за Христовата мощ и за загрижеността Му за обикновените им житейски нужди. Спасителят не е обещавал на последователите Си лукса на този свят; техният жребий може да е бедност, но Неговото слово е залог, че нуждите им ще бъдат задоволени. Той е обещал нещо по-ценно от всички земни блага - постоянната утеха от Неговото присъствие.“ *По стъпките на Великия лекар, с. 47, 48.*

„При това чудо Исус получи хляб от Отца, разпредели го между учениците, учениците го раздадоха на хората, а те пък - един другиму. Така и всички, които са съединени в Христос, ще получават от Него Хляба на живота и ще го раздават на други. Неговите последователи са определените инструменти за връзка между Христос и народа.“ *Пак там, с. 49.*

в. Какъв е урокът по истинско служение, за който ни се напомня тук? Исаия 61:6.

Исаия 61:6: *А вие ще се казвате свещеници Господни; ще ви наричат служители на нашия Бог; ще ядете имота на народите, и ще наследите тяхната слава.*

„Учениците Му занесоха всичко, което имаха; но Той не ги покани да започнат да ядат. Заръча им да обслужат първо хората. Храната се умножаваше в Неговите ръце, а шепите на учениците непрекъснато протягащи се към Него, никога не оставаха празни. Малкият запас стигна за всички. Когато народът бе нахранен, седнаха и учениците заедно с Исус и ядоха от скъпоценната, дарена от Небето храна.“ *Пак там.*

а. Какво трябва да научим от важните напътствия, които Исус даде, след като нахрани множеството? Йоан 6:12, 13.

Йоан 6:12, 13: И като се наситиха, каза на учениците Си: Съберете останалите къшеи за да не се изгуби нищо. 13 И тъй, от петте ечемичени хляба събраха, и напълниха дванадесет коша с къшеи, останали на тия, които бяха яли.

„Когато кошовете с останалия хляб бяха събрани, хората си спомниха и за своите приятели у дома. Искаха и те да опитат хляба, благоденствен от Христос. Съдържанието на кошовете бе разпределено между нетърпеливото множество и разнесено по всички околни райони.“
Копнежът на вековете, с. 368.

„Исус заповяда на учениците Си: „Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо!“ (Йоан 6:12). Тези думи означаваха повече от буквалното събиране на остатъците в кошове - те имаха и друго предназначение. Нищо не бива да се прахосва. Не бива да пропиляваме никакви земни блага; не бива да пренебрегваме нищо, което би могло да бъде полезно за някое човешко същество. Трябва да се запазва всичко, което може да облекчи нуждата на гладуващите по земята. Със същата грижовност трябва да съхраняваме и „небесния Хляб“, предназначен за задоволяване нуждите на душата. Ние следва да живеем чрез всяко Божие слово. Нищо от онова, което е изрекъл Бог, не бива да бъде изгубено. Не трябва да пренебрегваме нито една дума, отнасяща се за нашето вечно спасение. Нито едно слово не бива да пада безполезно на земята.“
По стъпките на Великия лекар, с. 48.

б. Какво християнско качество ни е заръчано да култивираме, даже когато може да изглежда неудобно или невъзможно? Исаия 58:6-8; 1 Петрово 4:9.

Исаия 58:6-8: Не това ли е постът, който аз съм избрал, - да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пуснеш на свобода угнетените, и да счупваш всеки хомот? 7 Не е ли да разделяш хляба си с гладния, и да възвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия да го обличаш, и да се не криеш от своите еднокръвни? 8 Тогава твоята светлина ще изгрее като зората, и здравето ти скоро ще процъфне; правдата ти ще върви пред тебе, и славата Господна ще ти бъде задна стража.

1 Петр. 4:9: *Бъдете гостоприемливи едни към други без роптание.*

„При всеки труден или спешен случай следва да търсим помощ от Този, Който има безкрайни ресурси на Свое разположение...

Колко често и нашето сърце се свива, когато гледаме тежобата на бедните, на опечалените, на живеещите в невежество! Питаме се: „Какво ли може да се постигне с нашите слаби сили и нищожни запаси, как да помогнем на тази голяма нужда? Не ще ли почакаме някой с по-големи от нашите способности и възможности, или пък някоя организация да го стори?“ Христос казва: „Дайте им ВИЕ да ядат!“ Употребете за това средствата, времето, способностите, които имате. Донесете своите ечемични хлябове при Исус.

Запасите ви може да не са достатъчни да нахранят хиляди, но може да стигнат за един човек. В ръцете на Христос те биха могли да нахранят и мнозина. И вие като учениците дайте онова, което имате. Христос ще умножи вашия дар. Той ще възнагради простото, искрено доверие в Него. И онова, което на пръв поглед е изглеждало нищожно, ще се окаже богата трапеза.” *Пак там, с. 49, 50.*

5. НАШИЯТ СЪЗДАТЕЛ И ОСИГУРИТЕЛ

чет., 27 март

а. Каква чудна черта на Бог никога не трябва да забравяме? Псалм 37:25, 26; Филипяни 4:19.

Пс. 37:25, 26: Млад бях, ето, остарях, но не съм видял праведният оставен, нито потомството му да проси хляб. 26 Всеки ден постъпва благо и дава на заем; и потомството му е в благословение.

Филипяни 4:19: А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Свое-то богатство в слава в Христа Исуса.

„Само Божията благодат може да направи нещо съвсем малко да бъде достатъчно за всички. В Божията десница то може да се увеличи стократно. Бог може да постави „трапеза в пустинята“ чрез Своите източници. С докосването на десницата Си Той може да наспори оскъдната храна и да я направи достатъчна за всички. Именно Неговата сила умножи хлябовете и зърното в ръцете на пророческите синове...

Когато Исус нареди на учениците Си да дадат на множеството да яде, те отговориха: „Нямаме повече от пет хляба и две риби, освен - да отидем ли и да купим храна за всички тия люде?“ (Лука 9:13). Как ще стигне това за толкова много хора?

Този случай е урок за Божиите чада от всеки век. Когато Господ възложи някаква работа, хората да не питат доколко разумна е заповедта или вероятните последици от усилията им да я извършат. Наличното количество в ръцете им може да изглежда недостатъчно да задоволи нуждата, но в

Божииите ръце то ще се окаже повече от достатъчно...

Голямата нужда на съвременната църква е да разбере по-добре отношението на Бога към изкупените чрез дара на Неговия Син, както и по-голяма вяра в напредъка на Божието дело на земята. Нека никой да не губи време, като оплаква недостатъчността на ресурсите, с които разполага. Външният вид може да е съвсем необещаващ, но енергичността и доверието в Бога ще ги умножат. Дарът, донесен Му с благодарност и с молитва за благословение, ще нарасне така, както нарасна храната, дадена на пророческите синове и на измореното множество." *Пророци и царе, с. 241-243.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 28 март

1. Опишете отношението на множеството, когато слушаше Христовите слова.
2. Как Господ задоволи техните физически нужди?
3. Какво научаваме от начина, по който Христос опази реда сред множеството?
4. Какво трябва да си спомня, когато ме подканят: „Дайте им вие да ядат“?
5. Сподели случаи, когато действието на Божието провидение за теб е било особено забележително.

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ЯНУАРИ	ФЕВРУАРИ	МАРТ
4 - 17:05 ч.	1 - 17:39 ч.	1 - 18:15 ч.
11 - 17:13	8 - 17:48	8 - 18:23
18 - 17:21	15 - 17:57	15 - 18:32
25 - 17:30	22 - 18:06	22 - 18:40
		29 - 18:48

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 4 януари 2025 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота

след обед

През това тримесечие ще продължим с изучаването на книгата „Ум, характер, личност“, том 4

ЯНУАРИ

04.01	Правилното мислене – гл. 73	86-91
11.01	Съмнения – гл. 74	92-101
18.01	Въображение и болест – гл. 75.....	102-104
25.01	Благодарствен час	

ФЕВРУАРИ

01.02	Решението и волята – гл. 76	105-114
08.02	Псевдонаука – гл. 77	116-122
15.02	Умът, подчиняващ друг ум – гл. 78	123-129
22.02.	Благодарствен час	

МАРТ

01.03	Хипнозата и опасността от нея – гл. 79	130-141
08.03	Сатанинска наука..... – гл. 80	142-148
15.03	Безопасно лечение на ума – гл. 81 ...	150-157
22.03	Боравене с науката – гл. 82	158-163
29.03	Благодарствен час	

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

ЯНУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно Богослужение	Вечерно Богослужение
1	Сряда	2 Летописи 6:21	Псалм 119:148
2	Четвъртък	Псалм 88:1-3, 13	Исаия 30:15, 18
3	Петък	Исаия 33:14-16	Молитвен час
4	Събота	Втор. 31:11-13	Залез: 17:05 ч.
5	Неделя	Псалм 90:12, 14	Притчи 3:21-26
6	Понеделник	Лука 21:33-36	Еремия 33:14-16
7	Вторник	Притчи 18:10	Псалм 63:6-8
8	Сряда	Пл. Еремиев 3:22-26	Евреи 10:35, 36
9	Четвъртък	Псалм 49:3	Яков 2:12, 13
10	Петък	1 Йоаново 3:21-24	Молитвен час
11	Събота	Псалм 40:4-10, 16	Залез: 17:13 ч.
12	Неделя	Втор. 4:39, 40	Псалм 103:1-5
13	Понеделник	1 Коринтяни 6:19, 20	Евреи 10:37-39
14	Вторник	Псалм 104:33, 34	Лука 11:39-41
15	Сряда	Колосяни 3:23-25	Псалм 94:17-19
16	Четвъртък	Матей 5:43-48	Римляни 12:21
17	Петък	Лука 11:27, 28	Молитвен час
18	Събота	Псалм 85:1, 2, 6-13	Залез: 17:21 ч.
19	Неделя	1 Йоаново 2:1-6	Псалм 116:1-7
20	Понеделник	Псалм 90:16, 17	Тит 2:11-14
21	Вторник	Исаия 1:15-18	Наум 1:3, 6, 7
22	Сряда	Псалм 34:17-19	Деяния 1:7-11
23	Четвъртък	1 Йоаново 3:21-24	Псалм 119:164-168
24	Петък	1 Коринтяни 4:18-20	Молитвен час
25	Събота	Псалм 63:1-4	Залез: 17:30 ч.
26	Неделя	Тит 3:5-8	2 Кор. 6:3, 4
27	Понеделник	Втор. 33:26-29	Евреи 11:6
28	Вторник	Псалм 94:22	Авакум 3:17-19
27	Сряда	Изход 33:14-16	Псалм 57:1, 2
30	Четвъртък	1 Йоаново 3:2, 3	Авдий ст. 15-17
31	Петък	Исаия 33:2	Молитвен час

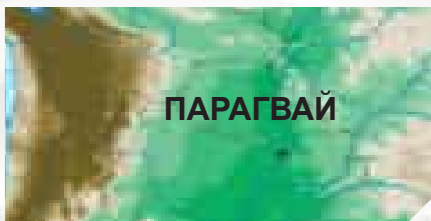
ФЕВРУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Събота	Втор. 12:4-6, 8	Залез: 17:39 ч.
2	Неделя	Псалм 32:7, 8	Йоан 15:18, 19
3	Понеделник	2 Петрово 1:5-11	Галатяни 6:2-4
4	Вторник	Псалм 97:10	Притчи 19:21, 23
5	Сряда	Левит 20:22-24, 26	Евреи 12:1-3
6	Четвъртък	1 Летописи 16:19-25	Псалм 119:164-168
7	Петък	Йоан 17:20-24	Молитвен час
8	Събота	Псалм 115:11-15	Залез: 17:48 ч.
9	Неделя	Йоан 12:35-36	Исая 35:3, 4
10	Понеделник	Римляни 13:11-14	Втор. 4:7-9
11	Вторник	Псалм 88:1-3, 13	Матей 13:36-40
12	Сряда	Пл. Еремиев 3:21-25	Пл. Еремиев 3:39-42
13	Четвъртък	2 Петрово 3:3-10	Агей 1:5-7, 9, 10
14	Петък	Исая 2:1-3, 5	Молитвен час
15	Събота	Псалм 92:1 ,2, 15	Залез: 17:57 ч.
16	Неделя	Псалм 59:16, 17	Лука 8:22-26
17	Понеделник	Псалм 121	Колосяни 31:1-4
18	Вторник	Римляни 8:26-28	Притчи 3:21-26
19	Сряда	Втор. 10:12-17	Псалм 43:3, 4
20	Четвъртък	1 Царе 2:2, 3	Исая 44:3,21,22
21	Петък	Галатяни 5:16-18	Молитвен час
22	Събота	Еремия 31:7, 31-34	Залез: 18:06 ч.
23	Неделя	Псалм 91:1-8	Йоан 15:12-17
24	Понеделник	Втор. 11:13, 14, 11	2 Кор. 1:12
25	Вторник	Ефесяни 2:8-10	Матей 13:36-40
26	Сряда	1 Йоаново 2:28	Псалм 17:8, 9, 14, 15
27	Четвъртък	Псалм 1	Галатяни 5:13, 14
28	Петък	Втор. 26:16-19	Молитвен час

МАРТ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Събота	Псалм 122	Залез: 18:15 ч.
2	Неделя	Псалм 118:1-6	Матей 5:43-48
3	Понеделник	Матей 11:12	Псалм 119:116, 117
4	Вторник	2 Коринтяни 9:6-11	Псалм 22:11, 4, 5
5	Сряда	Притчи 22:3, 9	Псалм 124
6	Четвъртък	Ис. Навин 24:14-16	Матей 28:18-20
7	Петък	Софония 2:1-3	Молитвен час
8	Събота	Псалм 147:12-14	Залез: 18:23 ч.
9	Неделя	Псалм 19:13, 14	Псалм 91:9-16
10	Понеделник	Втор. 31:8	Йов 5:17-20
11	Вторник	Псалм 145:15-20	2 Коринтяни 7:1
12	Сряда	2 Летописи 6:26	2 Летописи 6:28-31
13	Четвъртък	Лука 8:14, 15	Галатяни 5:13, 14
14	Петък	Йоан 6:63, 64	Молитвен час
15	Събота	Агей 1:5, 9, 10	Залез: 18:32 ч.
16	Неделя	Псалм 45:1-7	Псалм 91:9-16
17	Понеделник	Филипяни 1:9-11	Йов 5:17-20
18	Вторник	Наум 1:2, 3, 7	2 Коринтяни 7:1
19	Сряда	Притчи 23:15-18	Псалм 86:1-8
20	Четвъртък	Псалм 37:39, 40	Псалм 90:9, 12
21	Петък	Еремия 14:7-9	Молитвен час
22	Събота	Исая 56:1, 2, 6, 7	Залез: 18:40 ч.
23	Неделя	Втор. 26:16-19	1 Петрово 1:3-7
24	Понеделник	Псалм 27:1-5	Лука 11:39-41
25	Вторник	Неемия 9:19-21	Псалм 86:1-8
26	Сряда	Исая 26:7-9	Псалм 119:116, 117
27	Четвъртък	Матей 11:12	Яков 2:12, 13
28	Петък	2 Коринтяни 9:6-11	1 Коринтяни 3:16, 17
29	Събота	Йоан 17:14-19	Залез: 18:48 ч.
30	Неделя	Йоан 12:35-36	Псалм 61:3, 4
31	Понеделник	Исая 33:2	Галатяни 6:2-4

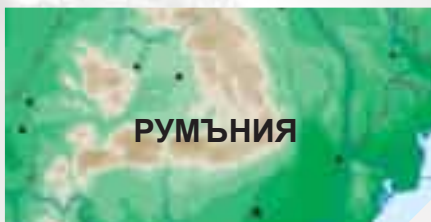
Дарения от първата събота

Събота, 4 януари 2025 г.
Многофункционален център по здравеопазване и образование в Парагвай
Вашите щедри дарби ще съживят здравето и вярата на мнозина (вж. с. 4).

събота, 1 февруари 2025 г.
Фонд за подпомагане на бедстващите по света
Тези дарби предоставят подпомагане на хора в райони, засегнати от бедствия, болести, смърт или трудни обстоятелства (вж. с. 32).

Събота, 1 март 2025 г.
Образователен център „Деца с характер“ - Румъния
Помогнете за завършване на изграждането на нова сграда за обучение на малки деца в Румъния (вж. с. 57).